

รายงาน
การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP)
ประจำฤดูใบไม้ร่วง ปี ๒๕๕๒
ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๒
ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

รายงาน

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๒

ระหว่างวันที่ ๑๗ – ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๒

ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (The Association of Secretaries General of Parliaments – ASGP) ประจำปี ๒๕๕๒ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๗ – ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส มีผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ทั้งสิ้น จำนวน ๑๑๐ คน จากประเทศสมาชิก ๑๕๔ ประเทศ สำหรับการประชุมครั้งนี้มีนาย Hafnaoui Amrani ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแอลจีเรียเป็นประธานและเป็นผู้ดำเนินการประชุม โดยมีคณะผู้แทนไทย จำนวน ๔ คน เข้าร่วมการประชุม คือ

๑. นายพิฑูร พุ่มหิรัญ	- เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- หัวหน้าคณะผู้แทนไทย
๒. นายสมพล วัฒนพันธ์	- รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- ผู้แทนไทย
๓. นางสมนฤทัย อักษรมัต	- ผู้อำนวยการกลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและ
สมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
- เลขานุการคณะผู้แทนไทย
๔. นางสาวพินิศสรณ์ สิงห์เจริญ	- เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๔
กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนไทย

กำหนดการและหัวข้อการประชุม

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๒ มีระยะเวลา ๕ วัน คือ ระหว่างวันที่ ๑๗ – ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ โดยวันสุดท้ายเป็นการประชุมเรื่อง การประเมินรัฐสภา: วัตถุประสงค์ กระบวนการ ผลที่ได้รับ และผลกระทบ (Evaluating Parliament: Objectives, Methods, Results and Impact) ซึ่งจัดโดยสมัชชาสหภาพรัฐสภา (IPU) สมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) และผู้มีส่วนร่วมอื่น ๆ

วันอาทิตย์ที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๒

ช่วงบ่าย

- เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา - การประชุมคณะกรรมการบริหาร

วันจันทร์ที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒

ช่วงเช้า

- เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา
- เปิดการประชุม
 - พิจารณาระเบียบวาระการประชุม
 - แนะนำสมาชิกใหม่
 - การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “หน้าที่ของเลขาธิการรัฐสภา” (The Office of Secretary General) ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Andres Lomp ผู้อำนวยการสำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศแห่งรัฐสภาเครือรัฐออสเตรีย
 - การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การปฏิรูปการพิจารณาร่างกฎหมายและข้อกฎหมายอื่น ๆ ในที่ประชุมสภาสมัยสามัญทั่วไป” (Reform of the consideration of bills and other texts in public sitting at the National Assembly) โดย นาย Xavier Roques เลขาธิการฝ่ายบริหารสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส
 - การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ความร่วมมือของเลขาธิการองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติของรัฐแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย” (Coordination Council of Secretaries General of Legislative Bodies of the State Authority of the Russian Federation) โดย นาย Vladimir V. Svinarev เลขาธิการสภาสหพันธรัฐของรัสเซีย

ช่วงบ่าย

- เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา
- การเสนอร่างรายงานฉบับสุดท้ายเกี่ยวกับความเป็นอิสระของรัฐสภา (Final draft report on parliamentary autonomy) โดย นาย Alain Delcamp เลขาธิการวุฒิสภาฝรั่งเศส
 - การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การเป็นตัวแทนของอำนาจส่วนท้องถิ่นของวุฒิสภาฝรั่งเศส” (The representation of local authorities by the French Senate) โดย นาย Alain Delcamp เลขาธิการวุฒิสภาฝรั่งเศส

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ความร่วมมือของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของประชาธิปไตยแบบรัฐสภาทั่วโลก” (Co-operation of Parliamentary Secretariats, Beginning of Global Parliamentary Democracy) โดย นาย Park Kye Dong เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ความท้าทายของการปฏิบัติตามแผนเชิงกลยุทธ์ในสภาผู้แทนราษฎรบราซิล” (The challenge of the strategic planning implementation in the Brazilian Chamber of Deputies) โดย นาง Maria Raquel Mesquita Melo หัวหน้างานอาวุโสของสำนักการจัดการบริหารเชิงกลยุทธ์ของสภาผู้แทนราษฎรบราซิล

วันอังคารที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

ช่วงเช้า

เวลา ๐๕.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหาร
- การนำเสนอการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา (IPU) ครั้งที่ ๑๒๒ และการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำฤดูใบไม้ผลิ ปี ๒๕๕๓ ณ กรุงเทพมหานคร โดย นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “การประเมินตนเองในด้านการบริหารภายในรัฐสภา” (Administrative self-evaluation by Parliaments) โดย นาย Hafnaoui Amrani ประธานสมาคม ฯ และเลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแอลจีเรีย
- การนำเสนอเกี่ยวกับศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในรัฐสภาทั่วโลก (Presentation on Global Centre for ICT in Parliament) โดย นาย Gherardo Casini
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ประเด็นทางรัฐธรรมนูญที่มีผลมาจากคำปฏิญาณตนของสมาชิกโลกสภา (สภาผู้แทนราษฎร) คนใหม่” (Constitutional issues arising out of oath taking by members of a new Lok Sabha (House of the People)) โดย นาย P.D.T. Achary เลขาธิการโลกสภาแห่งอินเดีย

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การหมิ่นอำนาจของสภาโดยสมาชิกรัฐสภา – ประสพการณ์ของประเทศแซมเบีย” (Contempt of the House by Members of Parliament – The Zambian experience) โดย นาง Doris Katai Katebe Mwinga เลขาธิการรัฐสภาแซมเบีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ระบบสองสภาที่ไม่มีความเท่าเทียมกัน : กรณีของรัฐสภาเซเนกัล” (Non-egalitarian bicameralism: the case of the Senegalese Parliament) โดย นาง Fatou Banel Sow Gueye เลขาธิการวุฒิสภาแห่งสาธารณรัฐเซเนกัล
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ระบบรัฐสภาแองโกลา” (The parliamentary system of Angola) โดย Dr. Pedro Agostinho De Neri เลขาธิการรัฐสภาแองโกลา

วันพุธที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

ช่วงเช้า

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การดำเนินการด้านประชาธิปไตยในรัฐสภาของออสเตรีย – การมีส่วนร่วม การมีอิทธิพล การแสดงตามบทบาท” (The Demokratiewerkstatt in the Austrian Parliament – Take part, Influence, Play your part) โดย Dr. Georg Posch เลขาธิการรัฐสภาออสเตรีย
 - การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ผลกระทบของการยุบโลกสภา (สภาล่าง) ต่องานด้านนิติบัญญัติ และด้านอื่น ๆ” (Impact of dissolution of Lok Sabha (Lower House) on Legislative and other Business) โดย Dr.V.K. Agnihotri เลขาธิการราชสภาแห่งอินเดีย
 - การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ความคุ้มกันทางรัฐสภา: ประสพการณ์ของประเทศกาบอง” (Parliamentary immunity: the experience of Gabon) โดย นาย Felix Owansango Deacken เลขาธิการวุฒิสภากาบอง
- เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา
- การนำเสนอการดำเนินงานของสหภาพรัฐสภาที่ผ่านมา (Presentation on the recent activities of the IPU) โดย นาย Martin Chungong
 - ข้อซักถามเกี่ยวกับการบริหารงานและการเงินของสมาคม ฯ

- การพิจารณาร่างระเบียบวาระการประชุมสำหรับการประชุมสมาคม ฯ ครั้งถัดไป (การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำฤดูใบไม้ผลิ ปี ๒๕๕๓ ณ กรุงเทพมหานคร)
- ปิดการประชุม

วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

- การประชุม เรื่อง การประเมินรัฐสภา: วัตถุประสงค์ กระบวนการ ผลที่ได้รับ และผลกระทบ (Evaluating Parliament: Objectives, Methods, Results and Impact) ซึ่งจัดร่วมกับ IPU

สมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

ในการประชุม ASGP ครั้งนี้ นาย Hafnaoui Amrani ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแอลจีเรีย เป็นประธานในการประชุม ฯ โดยได้กล่าวแนะนำและกล่าวต้อนรับสมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา จำนวน ๑๕ คน และผู้สังเกตการณ์ ๑ คน คือ

๑. นาย Alexis Wintoniak	- รองเลขาธิการรัฐสภาออสเตรีย
(แทน Dr. Sigurd Bauer)
๒. นางสาว Susanne Janistyn	- รองเลขาธิการรัฐสภาออสเตรีย
๓. นาย Ivan Slavchov	- เลขาธิการรัฐสภาบัลแกเรีย
(แทน นาย Ognyan Avramov)
๔. นาย Gary W. O'Brien	- เลขาธิการวุฒิสภาแคนาดา
(แทน นาย Paul C. Bélisle)
๕. นาย David Byaza Sanda	- เลขาธิการวุฒิสภาสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก
(แทน นาง Martine Masika Katsuva)
๖. นาย Norbert Libya Djubu	- เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก
(แทน นาย Constantin Tshisuaka Kabanda)
๗. นาย Klaus Welle	- เลขาธิการสภายุโรป
(แทน นาย Julian Priestley)
๘. นาย Tsuneo Sedo	- รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรญี่ปุ่น
(แทน นาย Makoto Onitsuka ซึ่งดำรงตำแหน่ง
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรญี่ปุ่น)

๘. นาย Gedeminas Aleksonis - เลขธิการรัฐสภาสาธารณรัฐลิทัวเนีย
(แทน นาย Gintautas Vilkelis)
๑๐. นาย Sandag Magnaisuren - เลขธิการสภาผู้แทนราษฎรมองโกเลีย
(แทน นาง Jambalsuren Narantuya)
๑๑. นาย Roman Yano - เลขธิการสภาผู้แทนราษฎรแห่งสาธารณรัฐปาเลา
(ประเทศนี้เข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)
๑๒. นาย Lech Czapla - รักษาการเลขธิการสภาผู้แทนราษฎรแห่ง
สาธารณรัฐโปแลนด์
(แทน นาง Wanda Fidelus-Ninkiewicz)
๑๓. นาย Ion Moraru - เลขธิการวุฒิสภาโรมาเนีย
(แทน นาย Constantin-Dan Vasiliu ซึ่งดำรงตำแหน่ง
รองเลขธิการวุฒิสภาโรมาเนียและยังคงเป็น
สมาชิก ASGP)
๑๔. ดร. Thomas D.Kashillilah - เลขธิการรัฐสภาแทนซาเนีย
(แทน นาย Damian Simon Foka)
๑๕. นาย Abdulrahman Alshamsi - รองเลขธิการรัฐสภาสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์
๑๖. นาย Amine Abba-Sidick - เลขธิการสภาประชาคมเศรษฐกิจแอฟริกากลาง
๑๗. ดร. Aly Shameem - รองเลขธิการรัฐสภามัลดีฟส์
๑๘. นาย Alex Lumumba Obatre - รองเลขธิการสภานิติบัญญัติแอฟริกาตะวันออก
(แทน นาย Kenneth Madete ซึ่งดำรงตำแหน่ง
เลขธิการสภานิติบัญญัติแอฟริกาตะวันออก)
๑๙. นาย Lucien Francoeur - เลขธิการสภาผู้แทนราษฎรเฮติ
(แทน นาย Jacques-Michel Saint-Louis)

ผู้สังเกตการณ์

๑. นาย Gherardo Casini - หัวหน้าสำนักงานกิจการเศรษฐกิจและสังคม
สหประชาชาติ (UN/ DESA) และผู้ประสานงาน
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารใน
รัฐสภาทั่วโลก

สาระสำคัญของผลการประชุม

สาระสำคัญของผลการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๒ มีสาระสำคัญ ดังนี้

- การอภิปรายทั่วไป (General Debate)
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication)

ก) สาระสำคัญของการอภิปรายทั่วไป (General Debate)

๑) “หน้าที่ของเลขาธิการรัฐสภา” (The Office of Secretary General) ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Andres Lomp ผู้อำนวยการฝ่ายความสัมพันธ์ระหว่างประเทศแห่งรัฐสภาเครือรัฐออสเตรเลีย

- นาย Andres Lomp ได้เปิดประเด็นอภิปรายในประเด็นนี้ โดยกล่าวว่า หัวข้ออภิปรายเรื่องหน้าที่ของเลขาธิการรัฐสภาได้เคยมีการพิจารณาในที่ประชุมสมาคม ฯ ในหลายครั้งที่ผ่านมา เช่น ในปี ๒๕๒๗ นาย A.M. De Guzman เลขาธิการรัฐสภาฟิลิปปินส์ ได้อภิปราย เรื่อง บทบาทของเลขาธิการรัฐสภา (The Role of Secretaries-General of Parliaments) ในปี ๒๕๔๓ นาย Ugo Zampetti เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายทั่วไป เรื่อง บทบาทของเลขาธิการรัฐสภาในการบริหารงานด้านรัฐสภา (The Role of the Secretary General in the Administration of Parliament) และในการประชุมสมาคม ฯ ประจำปี ๒๕๔๖ นาย Xavier Roques เลขาธิการฝ่ายบริหารสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส ได้อภิปรายทั่วไป เรื่อง บทบาทด้านการจัดการของเลขาธิการรัฐสภา (The Management Role of the Secretary-General) โดยการอภิปรายในครั้งนี้ นาย Andres Lomp ได้ทบทวนในหลายประเด็นที่เกี่ยวกับบทบาทของเลขาธิการรัฐสภา รวมถึงประเด็น ดังต่อไปนี้

โครงสร้างการบริหารภายในรัฐสภา

รัฐสภาเป็นรากฐานสำคัญของประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล โดยได้มีการตระหนักถึงความสำคัญของรัฐสภามากขึ้น แต่เป็นเรื่องยากที่รัฐสภาจะทำงานให้มีประสิทธิภาพได้โดยปราศจากการบริหารภายในรัฐสภา เนื่องจากปกติสมาชิกรัฐสภาจะขอความช่วยเหลือจากบุคลากรในเรื่องการบัญญัติกฎหมาย และการตัดสินใจต่าง ๆ ในด้านนิติบัญญัติ รวมถึงการสนับสนุนคณะกรรมการ และกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐสภา สำหรับโครงสร้างการบริหารภายในรัฐสภาส่วนใหญ่จะกำหนดอยู่ในรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ ซึ่งระบบงานจะเป็นหลักการแบบแบ่งแยกอำนาจ โดยการบริหารงานของแต่ละสภา ฝ่ายบริหาร และตุลาการ จะแบ่งออกเป็นเอกเทศ ส่วนประเทศใช้ระบบเวสต์มินสเตอร์ (Westminster System) ที่การบริหารเป็นส่วนหนึ่งของสภานิติบัญญัติ และอาจมีความไม่ชัดเจนของการแบ่งส่วนต่าง ๆ เช่น บางขอบข่ายของอำนาจ บุคลากรที่ให้บริการรัฐสภาอาจจะได้รับการแต่งตั้งและว่าจ้างภายใต้ข้อตกลงของสภานิติบัญญัติที่

นำมาใช้กับข้าราชการตามความต้องการของฝ่ายบริหาร เช่น เมื่อ ๕๘ ปีแรกของการก่อตั้งประเทศออสเตรเลีย บุคลากรของรัฐสภาจะปฏิบัติงานภายใต้พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการ (Public Service Act)

อย่างไรก็ตาม ความรอบคอบเพื่อรับรองว่าข้อกำหนดสำหรับการบริการของรัฐสภามีความแตกต่างกันภายใต้พระราชบัญญัติเดียวกันนี้ นอกจากนี้ บางขอบข่ายอำนาจ เช่น กรณีของสหรัฐอเมริกาจะเลือกใช้แนวทางของการมีบุคลากรที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการเมือง เนื่องจากบุคลากรจะได้รับการคาดหวังเพื่อที่จะให้นโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลได้บรรลุผล และช่วยเหลือรัฐบาลในการส่งเสริมสังคม รวมถึงความสำคัญของบุคลากรของรัฐสภา และตุลาการ ที่ยังคงอยู่ภายนอกในกระบวนการส่งเสริมนโยบายของรัฐบาล นอกจากนี้ส่วนที่สำคัญของการบริหาร คือ ค่าตอบแทน โดยหากรัฐสภาใดเป็นระบบ ๒ สภา เงินไขของค่าตอบแทนสำหรับบุคลากรควรจะได้รับเหมือนกัน รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการต่าง ๆ นอกจากนี้ บุคลากรควรจะสามารถที่จะมีส่วนร่วมในการวางแผนเกี่ยวกับสายงาน

บทบาทของเลขาธิการรัฐสภา

เลขาธิการรัฐสภาส่วนใหญ่จะปฏิบัติหน้าที่ ๒ บทบาท คือ บทบาทที่ปรึกษาทางด้านกฎหมาย และกระบวนการต่าง ๆ ทางนิติบัญญัติให้แก่ประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเลขาธิการรัฐสภาจะได้รับการคาดหวังว่าต้องมีความรู้ในเรื่องของกฎหมายอย่างลึกซึ้ง และจะต้องคำนึงถึงการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล และบทบาทตำแหน่งผู้นำในการปฏิบัติหน้าที่ทางรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะหน้าที่ในการบริหารทางบุคลากร งบประมาณ และทรัพย์สิน นอกจากนี้ จากการสำรวจเกี่ยวกับประสิทธิภาพ และการประสพผลสำเร็จของเลขาธิการรัฐสภา เลขาธิการรัฐสภาควรมีลักษณะการทำงานที่รวดเร็วในการชี้แจงและแนะนำต่าง ๆ รวมถึงสามารถที่จะเก็บรักษาความลับได้ อย่างไรก็ตาม ส่วนที่สำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด คือ ความสัมพันธ์ระหว่างเลขาธิการรัฐสภาและประธานรัฐสภา ซึ่งประธานรัฐสภาควรได้รับคำแนะนำที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องการบริหารและกระบวนการต่าง ๆ และความสัมพันธ์ควรพัฒนาไปด้วยความไว้วางใจและความเข้าใจ

ภาวะผู้นำ: ความสำคัญของประธานรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎรของประเทศออสเตรเลียได้จัดลำดับความสำคัญของภาวะผู้นำ ๒ ด้าน คือ ภาวะผู้นำเฉพาะบุคคล และภาวะผู้นำในองค์กร โดยภาวะผู้นำเฉพาะบุคคลเป็นสิ่งที่ประธานรัฐสภาควรมีในฐานะผู้นำรัฐสภา และเลขาธิการรัฐสภาควรมี เพื่อที่จะส่งเสริมและปฏิบัติหน้าที่ตามการให้บริการของรัฐสภา และตามจริยธรรมของรัฐสภา อย่างไรก็ตาม ทุกคนภายในองค์กรควรมีภาวะผู้นำ ในสภาวะการณ์ต่าง ๆ เช่น บุคลากรจะได้รับการกระตุ้นให้พัฒนาทักษะทางด้านภาวะผู้นำ ทั้งในที่ทำงานและหลักสูตรจากภายนอก รวมทั้งยังได้มีโครงการการพัฒนาภาวะผู้นำเฉพาะบุคคลภายใต้การลงทุนทางด้านบุคลากร (Investor in People - IIP) เพื่อเพิ่มศักยภาพให้แก่บุคลากร ส่วนภาวะผู้นำภายในองค์กร หมายถึง ชื่อเสียงขององค์กรหรือหน่วยงานได้เป็นผู้นำในขอบข่ายต่าง ๆ เช่น สภาผู้แทนราษฎรของออสเตรเลียได้มีการพัฒนาชื่อเสียงเกี่ยวกับ

ความแม่นยำในการทำงานทางนิติบัญญัติมากกว่า ๑๐๐ ปี ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นที่กระบวนการออกกฎหมายต้องมีความแม่นยำ

คุณวุฒิ การแต่งตั้ง การปลดออกและการสิ้นสุดของหน้าที่

ตามกฎหมายของประเทศออสเตรเลีย เลขานุการรัฐสภาจะไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง แต่มาจากการแต่งตั้งโดยประธานสภาผู้แทนราษฎร มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งเป็นเวลา ๑๐ ปี และไม่มีกรกลับเข้ารับตำแหน่งใหม่ ทั้งนี้ผู้ที่เข้ารับตำแหน่งจะต้องมีพื้นฐานความรู้ทางด้านกฎหมาย หรือมีประสบการณ์ในการทำงานในรัฐสภาเป็นระยะเวลานาน สำหรับระเบียบวินัยที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการของรัฐสภา กำหนดว่าเลขานุการรัฐสภาจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบวินัย โดยมีศีลธรรม มีภาวะผู้นำ ไม่เลือกปฏิบัติ ปฏิบัติตามเป้าหมาย มีความยุติธรรม เป็นต้น หากฝ่าฝืนอาจได้รับการดำเนินคดีเงินเดือน ลดเงินเดือน หรือสิ้นสุดการดำรงตำแหน่ง อย่างไรก็ตาม เลขานุการรัฐสภาอาจสิ้นสุดหน้าที่เนื่องจากมติของสภาผู้แทนราษฎร ด้วยเหตุผลของการประพฤติไม่บังควร การไร้ความสามารถทางร่างกายและจิตใจ หรือการล้มละลาย ใดอย่างใดอย่างหนึ่ง

- นาย Francesco Posteraro รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรอิตาลี ได้กล่าวในประเด็นนี้ในส่วน
ของสภาผู้แทนราษฎรอิตาลีว่าหน้าที่และขอบข่ายอำนาจของเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรอิตาลีได้กำหนดไว้ในระเบียบปฏิบัติของสภาผู้แทนราษฎร โดยเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการด้านบริการต่าง ๆ และกิจการของสภาผู้แทนราษฎร และรับผิดชอบการรายงานต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร สำหรับเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรอิตาลีจะปฏิบัติหน้าที่หลัก ๒ อย่าง คือ เป็นที่ปรึกษาให้แก่ประธานสภาผู้แทนราษฎร และการจัดการและประสานงานในด้านการบริหารงานภายในสภาผู้แทนราษฎร โดยเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรจะช่วยเหลือประธานสภาผู้แทนราษฎรระหว่างที่มีการประชุมสภา และการประชุมของสำนักงานที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรต้องออกเสียงแบบปรึกษาหารือ การประชุมกลุ่มประธานที่รับผิดชอบในการรับมติที่เกี่ยวกับกิจการของรัฐสภา การประชุมคณะกรรมการบริหารที่เกี่ยวกับกฎระเบียบของสำนักงาน เป็นต้น นอกจากนี้ หน้าที่ของเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับระเบียบวิธีปฏิบัติและกฎหมาย โดยดูแลร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ตามรัฐธรรมนูญ เช่น สำนักประธานาธิบดี วุฒิสภา สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงต่าง ๆ และศาลรัฐธรรมนูญ ส่วนหน้าที่ในการบริหารงานภายในสภาผู้แทนราษฎร เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรจะมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย ตรวจสอบ และควบคุมกิจการต่าง ๆ ในด้านการบริหารงาน โดยกระบวนการทำงานที่เป็นกลไกสำคัญของการทำงานภายในสภาผู้แทนราษฎรมีการกำหนดวางระเบียบโดยกฎระเบียบภายในที่มีความซับซ้อน โดยจะครอบคลุมในทุกขอบเขตของการดำเนินงานด้านการบริหารซึ่งมีพื้นฐาน คือ ความยุติธรรม การรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน และความเป็นรูปธรรม โดยกฎเหล่านี้ประกอบอยู่ในกฎข้อบังคับการให้บริการและบุคลากร ข้อบังคับในการบริหารงานและบัญชี ข้อบังคับในการควบคุมเอกสารและห้องสมุด เป็นต้น

- นาย Vladimir V. Svinarev เลขาธิการสภาสหพันธรัฐของรัสเซีย กล่าวในประเด็นนี้ว่าในสภาสหพันธรัฐของรัสเซียได้มีการประเมินสมรรถนะในการทำงาน ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งเพื่อที่จะเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากร โดยกระบวนการประเมินที่ใช้กับบุคลากรมีอยู่หลายขอบเขต แต่ขอบเขตการประเมินที่เกี่ยวกับการทำงานของสำนักบริหารงานบุคคลได้มีการประเมินเพื่อพิจารณาถึงประสิทธิภาพของบุคลากรทุกคนปีละครั้ง เพื่อนำผลลัพธ์ที่ได้มาใช้ในกระบวนการพัฒนาการทำงานของสำนักงานในส่วนต่าง ๆ และบุคลากรแต่ละคน นอกจากนี้ จากการศึกษาในขอบข่ายของการบริหารจัดการพบว่าการประเมินประสิทธิภาพในการทำงานเป็นปัจจัยที่มุ่งใจซึ่งมีประสิทธิภาพที่จะกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาของบุคลากร และนำผลที่ได้รับจากกระบวนการประเมินมาใช้ในการวางแผนการฝึกอบรม การวางแผนความก้าวหน้าในสายงานของบุคลากร เป็นต้น ดังนั้น เพื่อให้ระบบการประเมินสมรรถนะในการทำงานได้รับผลที่ถูกต้อง ปฏิสัมพันธ์กับบุคลากรจึงเป็นที่ต้องการเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในตัวบุคคล ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่า “การประเมินโดยการสนทนา” ระหว่างหัวหน้างานและบุคลากร ที่เชื่อกันว่าการตอบรับจะมีประสิทธิภาพมากที่สุด เนื่องจากบทสนทนาที่มีขึ้นจะแสดงให้เห็นถึงความสนใจของบุคลากรแต่ละคน ทศนคติ และความเชื่อต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการทำงานในสายงานของแต่ละคน นอกจากนี้ การประเมินโดยการสนทนาจะช่วยให้หัวหน้างานสามารถเข้าใจขอบข่ายแรงจูงใจของบุคลากรได้ดีขึ้น และเพื่อลดอุปสรรคทางจิตวิทยา และได้รับผลตอบรับ จึงได้จัดให้มีการสัมมนาภาคปฏิบัติสำหรับหัวหน้างานขึ้น โดยการสัมมนาจะให้หัวหน้างานได้เรียนรู้ถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการประเมินบทบาทที่มุ่งใจ และขอบข่ายของการให้ผลประเมินโดยตรงในการบริหารงาน สุดท้าย การประเมินจะทำให้หัวหน้างานได้รับความมั่นใจในความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารที่สำคัญตามผลตอบรับ ขณะที่บุคลากรจะได้รับโอกาสในการใช้ผลที่ได้มาเพื่อพัฒนาตัวเอง

๒) “การประเมินตนเองในด้านการบริหารภายในรัฐสภา” (Administrative self-evaluation by Parliaments)
ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Hafnaoui Amrani ประธานสมาคม ฯ และเลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแอลจีเรีย

นาย Hafnaoui Amrani ได้เสนอร่างแบบสอบถาม: เครื่องมือสำหรับการประเมินในด้านการบริหารภายในรัฐสภา (Draft questionnaire, Tools for an administrative evaluation of Parliament) โดยมีระดับของการประเมิน ๕ ระดับขึ้น และแบ่งคำถามออกเป็น ๗ กลุ่ม ดังนี้

๑. โครงสร้างและหน้าที่ของสถาบัน ซึ่งจะมีคำถาม ตัวอย่างเช่น

- ๑.๑ โครงสร้างภายในหน่วยงานที่ทำให้การทำงานด้านนิติบัญญัติได้ง่ายขึ้นมีเพียงใด
- ๑.๒ ข้าราชการรัฐสภามีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงสร้างองค์กรเพียงใด
- ๑.๓ โครงสร้างองค์กรของรัฐสภาท่านในปัจจุบันมีกรอบการทำงานเพื่อให้บุคลากรบรรลุพันธกิจอย่างไร (ความชัดเจนของความเชี่ยวชาญ คำจำกัดความของพันธกิจ การกระจายตำแหน่งตามลำดับชั้นของบุคลากร)

๑.๔ ประสิทธิภาพของโครงสร้างขององค์กรท่านอยู่ที่ระดับใด (จำนวน โครงสร้าง การจัดสรรงาน ความสัมพันธ์ทางหน้าที่)

๑.๕ วิธีการทำงานของรัฐสภาและการบริหารที่มีผลบังคับใช้ในรัฐสภาของท่านเป็นอย่างไร (คำจำกัด ความของภาระหน้าที่ การจัดสรรกำลังคนให้เหมาะสม ระเบียบวินัย)

๒. เงื่อนไขการทำงานในการบริหารงานของรัฐสภา

๒.๑ กลไกที่ใช้กำหนดค่าตอบแทนของข้าราชการรัฐสภาที่ยอมรับกันในกลุ่มข้าราชการรัฐสภาเป็นอย่างไร

๒.๒ การยอมรับกฎระเบียบของข้าราชการรัฐสภาอยู่ที่ระดับใด

๒.๓ บุคลากรมีส่วนเกี่ยวข้องกับกลไกการเลื่อนตำแหน่งในสายงานเพียงใด

๒.๔ ความโปร่งใสของกฎระเบียบและเกณฑ์ในการเลื่อนตำแหน่งและการสรรหาบุคลากรอยู่ใน ระดับใด

๒.๕ คุณภาพของนโยบายการฝึกอบรมเพื่อที่จะพัฒนาคุณสมบัติและทักษะของข้าราชการอยู่ในระดับใด

๓. ความเป็นตัวแทนในการบริหารงานของรัฐสภา

๓.๑ ข้าราชการรัฐสภามีสิทธิในการแสดงข้อข้องใจและข้อเสนอเพื่อพัฒนาโครงสร้างและการ ดำเนินงานในด้านกาให้บริการเพียงใด

๓.๒ ข้าราชการรัฐสภามีสิทธิเลือกที่จะทำงานกับพรรคการเมืองของรัฐสภาเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่ม อื่นได้เพียงใด

๓.๓ โครงสร้างการบริหารงานสะท้อนให้เห็นถึงความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรีได้เพียงใด (ความเท่าเทียมกันทางความสามารถและคุณวุฒิ ความเท่าเทียมกันทางตำแหน่ง)

๓.๔ โครงสร้างพื้นฐานของรัฐสภาและกฎเกณฑ์ที่ไม่ได้เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อการ มีส่วนร่วมของสตรีมีเพียงใด (ชั่วโมงทำงาน ปริมาณที่กำหนด การทบทวนกฎระเบียบการบริหารงาน สถานรับเลี้ยงเด็ก)

๓.๕ ความเต็มใจของผู้นำที่จะส่งเสริมบทบาทของสตรีในการบริหารภายในรัฐสภาอยู่ที่ระดับใด

๔. การสนับสนุนกระบวนการทางนิติบัญญัติของรัฐสภา

๔.๑ ผู้ช่วยดำเนินงานของรัฐสภามีส่วนร่วมในเรื่องการเตรียมการร่างพระราชบัญญัติของ คณะกรรมาธิการเพียงใด

๔.๒ บุคลากรของรัฐสภามีส่วนเกี่ยวข้องในการร่างเอกสารของรัฐสภาในระดับใด (กระทู้ถามสดและ กระทู้ถามทั่วไป การแก้ไขกฎหมาย)

๔.๓ ประสิทธิภาพของวิธีปฏิบัติของคณะกรรมาธิการในการทบทวนและแก้ไขกฎหมายมีเพียงใด

๔.๔ ผู้ช่วยดำเนินงานของรัฐสภาที่สมาชิกรัฐสภาขอให้ศึกษา วิจัย และวิเคราะห์กฎหมายที่จะมีการ อภิปรายมีเพียงใด

๔.๕ ผู้ช่วยดำเนินงานของรัฐสภาที่ได้รับการร้องขอให้ร่างแก้ไขกฎหมายมีเพียงใด

๕. ความโปร่งใสและความสามารถในการเข้าถึงของรัฐสภา

๕.๑ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มีส่วนช่วยให้ประชาชนและสื่อมวลชนสามารถเข้าถึงการทำงานของรัฐสภา รวมถึงการอภิปรายในรัฐสภาได้เพียงใด

๕.๒ ความโปร่งใสที่เกี่ยวกับกิจกรรมของสมาชิกรัฐสภาและการดำเนินงานของรัฐสภามีประสิทธิผลเพียงใด

๕.๓ ความพึงพอใจของประชาชนเกี่ยวกับการทำงานของรัฐสภาอยู่ที่ระดับใด

๕.๔ สื่อมวลชนมีการรายงานข่าวที่ดีถึงการทำงานของรัฐสภาเพียงใด

๕.๕ การอภิปรายในรัฐสภาและคณะกรรมการเปิดเผยต่อสื่อมวลชนและสาธารณชนเพียงใด

๖. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในรัฐสภา (ICT)

๖.๑ การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการพัฒนาประสิทธิภาพของข้าราชการดำเนินไปได้ดีมากขึ้นเพียงใด

๖.๒ การเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทำให้ประสิทธิภาพการทำงานของสมาชิกรัฐสภาดีขึ้นเพียงใด

๖.๓ การบริหารงานที่ได้มีการดำเนินการจัดเตรียมไว้ในเรื่องสิ่งแวดล้อมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ และสอดคล้องกับความต้องการของสมาชิกรัฐสภาและข้าราชการเพียงใด

๖.๔ ท่านคิดว่ารัฐสภาของท่านได้นำนโยบายการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพไปปฏิบัติมากขึ้นเพียงใด

๖.๕ ความเกี่ยวข้องกับนโยบายการติดต่อสื่อสารของบุคลากรแต่ละคนมีความจำเป็นเพียงใด

๗. การมีส่วนร่วมของรัฐสภาด้านเวทีระหว่างประเทศและรัฐสภาระหว่างประเทศ

๗.๑ ข้าราชการรัฐสภาได้รับแจ้งเกี่ยวกับกิจกรรมระหว่างประเทศและรัฐสภาระหว่างประเทศเพียงใด (การเยี่ยมชมของคณะผู้แทนจากต่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ โครงการความร่วมมือที่มีอยู่)

๗.๒ บุคลากรของรัฐสภาของท่าน (นอกเหนือจากการให้บริการซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจกรรมต่าง ๆ) มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระหว่างประเทศและรัฐสภาระหว่างประเทศเพียงใด (ฝ่ายเลขานุการกลุ่มมิตรภาพ สมาชิกรัฐสภาระหว่างประเทศ คณะผู้แทนจากต่างประเทศ และบุคคลสำคัญจากต่างประเทศ การมีส่วนร่วมในการประชุมหรือการฝึกอบรมในต่างประเทศหรือ โครงการความร่วมมือ)

๗.๓ กิจกรรมด้านต่างประเทศของข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการและการจัดการในการดำเนินงานด้านระหว่างประเทศและรัฐสภาระหว่างประเทศมีอยู่เพียงใด

๗.๔ ข้าราชการรัฐสภาได้รับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอในการเข้าร่วมการดำเนินงานด้านระหว่างประเทศและรัฐสภาเพียงใด (ภาษาต่างประเทศ ข้อมูลสถานการณ์ระหว่างประเทศ ประเด็นทางภูมิยุทธศาสตร์ ความรู้ในเรื่องรัฐสภาต่างประเทศ)

๗.๕ สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงานในรัฐสภาอื่นอยู่ที่ระดับใด

นอกจากนี้ ในแต่ละส่วนจะมีคำถามเพิ่มเติม ๓ ข้อ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้อธิบาย รวมถึงขอให้อธิบายหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสนใจหรือคำถามที่ไม่มีในแบบสอบถาม ดังนี้

๑. อะไรที่เป็นการพัฒนาที่ดีที่สุดที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้
๒. อะไรที่เป็นความบกพร่องที่ต่อเนื่องอย่างร้ายแรงที่สุด
๓. มาตรการใดที่จะต้องมีเพื่อแก้ไขความบกพร่อง

- นาย Vladimir V. Svinarev เลขาธิการสภาสหพันธรัฐของรัสเซีย กล่าวในประเด็นนี้ว่าในสหพันธรัฐของรัสเซียได้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสมัยใหม่ในการทำงานในหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากสามารถจัดปัญหาเรื่องของระยะทางที่ไกลของแต่ละรัฐ และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบความเป็นเอกภาพของสหพันธรัฐ โดยแต่ละรัฐจะได้อีกโอกาสมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองโดยไม่ต้องคำนึงถึงระยะทาง ซึ่งสภาสหพันธรัฐได้ใช้เว็บพอร์ทัลหรือเว็บท่า (Web Portal) ผ่านการทำงาน โดยระบบนี้เป็นระบบข้อมูลพิเศษบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการรวบรวมและเก็บสะสมข้อมูลทั่วไปสำหรับการค้นหา การจัดเก็บ การวิเคราะห์ และการจัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับการออกกฎหมายและกระบวนการทางนิติบัญญัติของสหพันธรัฐในปัจจุบัน ซึ่งเมื่อ ๒ ปีที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาระบบย่อยของเว็บท่าของรัฐสภาโดยจัดให้มีข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเกี่ยวกับการดำเนินงานทางนิติบัญญัติ และมีกระบวนการวิเคราะห์อัตโนมัติเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายในสหพันธรัฐ นอกจากนี้ ไม่เพียงแต่จะสามารถค้นหาข้อมูลจากเว็บไซต์ของทั้งสองสภาได้เท่านั้น แต่ยังสามารถปรับให้มีการอภิปรายและกระทู้ถามให้แก่สมาชิกรัฐสภา รวมถึงการสำรวจต่าง ๆ และการลงคะแนนเสียงอีกด้วย

- นาย Oum Sarith เลขาธิการวุฒิสภาแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา ได้กล่าวถึงการประเมินผลสำเร็จของวุฒิสภาแห่งราชอาณาจักรกัมพูชาตลอดระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาถึงประสิทธิภาพและข้อบกพร่องของวุฒิสภา ตลอดระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา ซึ่งการศึกษานี้จะเกี่ยวข้องกับหน้าที่หลัก ๓ หน้าที่ คือ ๑) หน้าที่ในการออกกฎหมาย ๒) หน้าที่ในการตรวจสอบ และ ๓) หน้าที่ความเป็นตัวแทน โดยได้นำเอกสารของสหภาพรัฐสภามาเป็นแนวทางในการประเมิน คือ การประเมินรัฐสภา: ชุดเครื่องมือการประเมินตนเอง สำหรับรัฐสภา ปี ๒๕๕๑ (Evaluating Parliament: A Self Assessment Toolkit for Parliament 2008) และรัฐสภาและประชาธิปไตยในศตวรรษที่ ๒๑ (Parliaments and Democracy in the 21st Century) และภายหลังที่คณะทำงานซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ คณะ ได้ทำการศึกษาและตอบคำถามตามหัวข้อต่าง ๆ เช่น ความเป็นตัวแทน ความโปร่งใส ความสามารถในการเข้าถึง การะรับผิชอบ และประสิทธิภาพ ก็จะเสนอร่างคำตอบต่อคณะกรรมการเฉพาะกิจ เพื่อนำไปประชุมร่วมกับสมาชิกวุฒิสภา และผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาระหว่างประเทศ และบุคลากรของสำนักงาน สำหรับข้อเสนอแนะต่าง ๆ พร้อมทั้งมาตรการสำคัญในการพัฒนา และนำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป อย่างไรก็ตาม พบข้อบกพร่องบางส่วนที่ควรปรับปรุงในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกรอบการทำงานด้านกฎหมายและกระบวนการ ตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ ระเบียบปฏิบัติภายในสำนักงาน กฎหมายการเลือกตั้งของวุฒิสภา เป็นต้น นอกจากนี้ วุฒิสภาแห่งราชอาณาจักรกัมพูชายัง

ต้องเผชิญกับปัญหาของการขาดบุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

ข) สารสำคัญของ การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication)

๑) “การปฏิรูปการพิจารณาร่างกฎหมาย และข้อกฎหมายอื่น ๆ ในที่ประชุมสภาสัมัยสามัญทั่วไป” (Reform of the consideration of bills and other texts in public sitting at the National Assembly) โดย นาย Xavier Roques เลขาธิการฝ่ายบริหารสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส

สภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศสได้มีการแก้ไขข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยส่วนสำคัญของการแก้ไขนี้เกี่ยวกับการจัดระบบการอภิปรายในเรื่องเอกสารต่าง ๆ โดยเฉพาะความเป็นไปได้ที่จะกำหนดระยะเวลาสูงสุดเพื่อพิจารณาเอกสารต่าง ๆ ในที่ประชุม และการขออนุมัติเพื่อให้ได้รับการจัดระบบการอภิปรายที่เหมาะสม ซึ่งข้อกำหนดในลักษณะนี้ได้ถูกยกเลิกมาเมื่อปี ๒๕๑๒ และได้กลับมาใช้อีกครั้งหนึ่งในขณะนี้ โดยมีข้อกำหนดของระบบรัฐสภาที่สมเหตุสมผล ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐที่ ๕

๑. กลไกของระบบรัฐสภาที่สมเหตุสมผล: การเปลี่ยนแปลงที่ประสบความสำเร็จ

ในยุคสาธารณรัฐที่ ๕ ต้องการที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของรัฐธรรมนูญที่ทำให้การดำเนินงานของสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศสไม่สามารถปฏิบัติได้ ซึ่งข้อบกพร่องเหล่านี้อยู่ในระบบรัฐสภาที่ยึดแนวคิดอำนาจอธิปไตยของรัฐสภาที่ตราไว้ในยุคสาธารณรัฐที่ ๔ ตั้งแต่ปี ๒๔๒๐ ซึ่งได้ยึดหลักปรัชญาที่ต้องการจะเปลี่ยนหลักของการแบ่งแยกอำนาจที่กำหนดไว้ในยุคสาธารณรัฐที่ ๔ สำหรับทางด้านการปกครองต้องการที่จะกลับสู่การมีอำนาจทางรัฐบาลแบบเต็มรูปแบบในการเผชิญกับอำนาจทางนิติบัญญัติ รวมถึงการปกป้องรัฐบาลจากการเพิ่มเอกสิทธิ์ของรัฐสภา และในทางกฎหมายเพื่อให้ความสมดุลนี้ได้บรรลุข้อกำหนดตามระบบรัฐสภาที่สมเหตุสมผล โดยมีข้อกำหนดที่มีเป้าหมายตามรูปแบบการทำงานของสภานิติบัญญัติ ดังนี้

- การกำหนดขอบเขตของกฎหมายข้อบังคับโดยรัฐธรรมนูญ และการจำกัดสิทธิของสมาชิกรัฐสภาในการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับขอบข่ายของข้อบังคับตามที่ได้กำหนดไว้

- การควบคุมระเบียบวาระการประชุมของรัฐสภาซึ่งรัฐบาลจะต้องดำเนินการเป็นลำดับแรก

- การวางกรอบที่เข้มงวดในพระราชบัญญัติทางการเงินและการจำกัดสิทธิของสมาชิกรัฐสภาในการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถยอมรับเหตุผลทางการเงินได้

- ประเด็นเอกสิทธิ์ที่มอบให้รัฐบาลในการดำเนินงานทางนิติบัญญัติ และการอภิปราย โดยเฉพาะการอภิปรายในที่ประชุมที่เกี่ยวกับเอกสารทางราชการเบื้องต้น และไม่ได้เป็นผลมาจากคณะกรรมการการความเป็นไปได้ที่จะเรียกลงคะแนนเสียงของสมาชิกทั้งกลุ่ม ที่เกี่ยวกับข้อกำหนดของการอภิปรายทั้งหมดหรือบางส่วน

๒. การวางกรอบของบทบาทรัฐสภาที่น้อยลงเพื่อการทำงานด้านนิติบัญญัติที่ดีขึ้น

สำหรับการเปลี่ยนแปลงในส่วนนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงใน ๒ เรื่อง ดังนี้

๒.๑ การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลและรัฐสภา

การแก้ไขรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ได้กลับมาพิจารณาข้อกำหนดของระบบรัฐสภาที่สมเหตุสมผลในช่วงเริ่มต้นของสาธารณรัฐที่ ๕ ดังนี้

- การควบคุมระเบียบวาระการประชุมที่ได้แลกเปลี่ยนกันระหว่างรัฐบาลและรัฐสภาให้ดีขึ้น
- การอภิปรายในเรื่องของเอกสารต่าง ๆ ในที่ประชุมใหญ่ที่ร่างโดยคณะกรรมการธิการ
- ความเป็นไปได้ที่จะให้กฎหมายได้รับความเห็นชอบโดยไม่มีการลงคะแนนเสียง นอกจากจะมีการ

การโค้นล้มรัฐบาล

๒.๒ การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายเสียงข้างมากและฝ่ายค้าน

ความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายเสียงข้างมากและฝ่ายค้านเป็นความตึงเครียด ซึ่งบ่อยครั้งที่เป็นการปฏิบัติโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะให้เกิดความล่าช้าในการให้ความเห็นชอบเอกสารหรือกฎหมายต่าง ๆ

๓. กลับสู่การจัดระเบียบการอภิปรายในเรื่องข้อบังคับ: ช่วงเวลาทางนิติบัญญัติที่กำหนดไว้

กฎที่เป็นกรอบการอภิปรายเรื่องพระราชบัญญัติทางการเงินยังคงมีไว้โดยไม่เปลี่ยนแปลง

ตามหลักการของระบบรัฐสภาที่สมเหตุสมผลจะยังคงรักษาในส่วนที่เป็นข้อข้อยกเว้นด้านงบประมาณไว้ ซึ่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้มีการวางระเบียบในเรื่องของระยะเวลาสำหรับการให้ความเห็นชอบมติที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายทางการเงิน อย่างไรก็ตาม หากไม่คำนึงถึงเวลา ร่างกฎหมายดังกล่าวจะออกไปจากรัฐสภาโดยการแทรกแซง และหลังจากนั้นร่างกฎหมายสามารถกลับมามีผลบังคับใช้

การปรับปรุงระเบียบปฏิบัติ เมื่อปี ๒๕๕๑ ไม่ได้มีการเปลี่ยนข้อกำหนดในเรื่องงบประมาณ ซึ่งยังคงรักษาไว้โดยข้อจำกัด เพื่อให้กฎหมายได้รับความเห็นชอบโดยไม่มีการลงคะแนนเสียง นอกจากจะมีการโค้นล้มอำนาจรัฐบาล นอกจากนี้ การแก้ไขระเบียบปฏิบัติได้แยกการอภิปรายที่เกี่ยวกับกฎหมายเหล่านี้ออกจากข้อข้อยกเว้นของระเบียบปฏิบัติ โดยการกำหนดระยะเวลาเพื่อการพิจารณาในที่ประชุม

ความเป็นไปได้ของการกำหนดระยะเวลาเพื่อการพิจารณากฎหมายอื่น ๆ ในที่ประชุม

การกำหนดระยะเวลาเพื่อการพิจารณาเอกสารและกฎหมายต่าง ๆ ในที่ประชุมจะเป็นสิ่งที่เป็นไปได้สำหรับประธานในที่ประชุมเท่านั้น ซึ่งไม่เพียงแต่จะสามารถกำหนดระยะเวลาสำหรับการอภิปรายทั่วไปเท่านั้น แต่เป็นระยะเวลาของเอกสารทางกฎหมายทั้งหมด รวมถึงการพิจารณามาตราต่าง ๆ ด้วย ประธานจะสามารถกำหนดระยะเวลาให้กับกลุ่มต่าง ๆ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่สังกัดพรรค ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีเวลาขั้นต่ำ โดยกลุ่มฝ่ายค้านจะมีเวลามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาในการอภิปรายที่

เป็นส่วนของคณะกรรมการและรัฐบาลไม่ได้มีการจำกัดระยะเวลา โดยได้มีวิธีการกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาร่างกฎหมายที่ได้รับความเห็นชอบ

๒) “คณะมนตรีประสานงานของเลขาธิการองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติของรัฐแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย” (Coordination Council of Secretaries General of Legislative Bodies of the State Authority of the Russian Federation) โดย นาย Vladimir V. Svinarev เลขาธิการสภาสหพันธรัฐของรัสเซีย

ในปี ๒๕๔๖ ได้มีการจัดตั้งคณะมนตรีประสานงานขึ้น โดยมีเหตุผลมาจากความพยายามที่จะร่วมมือกันในการบริหารที่มุ่งไปที่การใช้อำนาจขององค์กรฝ่ายนิติบัญญัติของรัฐแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย โดยเป็นความร่วมมือของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและเลขาธิการวุฒิสภาที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานร่วมของคณะมนตรีประสานงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางกฎหมาย จัดการประชุม สัมมนา และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางการบริหาร นอกจากนี้ยังได้มีการพิจารณาข้อเสนอเพื่อการพัฒนาการปฏิบัติราชการ การให้การสนับสนุนบุคลากรในด้านการบริหารของหน่วยงานของรัฐสภา รวมถึงการสนับสนุนทางการศึกษา คุณวุฒิ และทักษะเพิ่มเติม

การประชุมของคณะมนตรีประสานงานมีกฎว่าจะต้องจัดอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง โดยสภาใดสภาหนึ่งของสหพันธรัฐรัสเซีย ซึ่งการประชุมจะเป็นการอภิปรายกันในเรื่องการทำงานที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายของสหพันธรัฐรัสเซียและแคว้นต่าง ๆ และลักษณะการทำงานของคณะมนตรีประสานงานจะคล้ายกับคณะมนตรีบริหารของรัฐสภา โดยเลขาธิการรัฐสภาจะทำงานร่วมกับกลุ่มตัวแทนที่มีความเชี่ยวชาญ และทำงานในรูปแบบการสนับสนุนด้านข้อมูลและการวิเคราะห์เพื่อการทำงานของรัฐสภา ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการประชุมคณะมนตรีประสานงานในหลายประเด็น เช่น การประชุมในประเด็นของการสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยีและข้อมูลในกระบวนการทางด้านนิติบัญญัติ ในปี ๒๕๕๐ การประชุมของเลขาธิการรัฐสภาในประเด็นความร่วมมือของสภาผู้แทนราษฎรและองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ (สภาผู้แทนราษฎร) ของรัฐแห่งสหพันธรัฐรัสเซียในเรื่องกระบวนการออกกฎหมายของรัฐสภาในปี ๒๕๕๑ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การประชุมคณะมนตรีประสานงานของเลขาธิการรัฐสภาจะเน้นไปที่การแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการร่างกฎหมาย ซึ่งเลขาธิการรัฐสภาสามารถที่จะพัฒนากลไกการสนับสนุนกระบวนการร่างกฎหมายของหน่วยงานทางรัฐธรรมนูญของสหพันธรัฐรัสเซีย เพื่อให้การออกกฎหมายนี้ได้เสนอต่อรัฐบาลและสภาผู้แทนราษฎร อย่างไรก็ตาม ประสิทธิภาพของความร่วมมือกันระหว่างสหพันธรัฐและสมาชิกรัฐสภาจะขึ้นอยู่กับระดับความร่วมมือกันของบุคลากรที่สนับสนุน เนื่องจากคณะมนตรีประสานงานเป็นตัวแทนของรูปแบบการทำงานเป็นทีม ที่นำโดยเลขาธิการรัฐสภาขององค์กรนิติบัญญัติของรัฐแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย

๓) “การเป็นตัวแทนของอำนาจส่วนท้องถิ่นของวุฒิสภาฝรั่งเศส” (The representation of local authorities by the French Senate) โดย นาย Alain Delcamp เลขาธิการวุฒิสภาฝรั่งเศส

วุฒิสภาแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศสเป็นระบบสองสภา โดยสืบเนื่องมาจากความต้องการที่จะทำให้ระบบการเมืองมีความมั่นคงและรวมอำนาจให้เป็นศูนย์กลาง โดยวุฒิสภานำหน้าที่เป็นตัวแทนของอำนาจส่วนท้องถิ่น ตามที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๐๑

วุฒิสภาฝรั่งเศสก่อตั้งขึ้นเพื่อที่จะรองรับประสิทธิผลของระบบสองสภา และองค์ประกอบที่นอกเหนือจากการทำหน้าที่แทนประชาชน โดยการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของระบบสองสภาของฝรั่งเศส คือ การเป็นตัวแทนของอำนาจส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นพื้นฐานของความชอบธรรมของวุฒิสภาในระบบสองสภา โดยเป็นตัวแทนของแต่ละส่วนของประเทศ เช่น สังคม หน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงสังคมที่อยู่ในต่างประเทศ หลักการของพื้นฐานทางกฎหมายของวุฒิสภามีความเป็นมาจากประวัติศาสตร์ โดยหน้าที่ของวุฒิสภาในการเป็นตัวแทนได้มีอยู่อย่างชัดเจน ตั้งแต่ปี ๒๔๑๘ โดยมีผู้ที่เชื่อในระบบราชาธิปไตยและยอมรับในสาธารณรัฐ โดยผู้ที่นิยมระบอบสาธารณรัฐ ได้เห็นว่ารากฐานของวุฒิสภาซึ่งอยู่ในระดับทางสังคมจะรับประกันรากฐานของประชาธิปไตย นอกจากนี้ ผู้ที่มีแนวคิดแบบอนุรักษนิยมและผู้ที่เชื่อในระบบราชาธิปไตยมีความหวังในความเป็นจริงว่าสมาชิกวุฒิสภาในอนาคตจะเป็นที่ยึดเหนี่ยวให้กับรัฐต่าง ๆ ได้ ดังนั้นจึงสามารถพิจารณาได้ว่าหลักของความเป็นตัวแทนอำนาจส่วนท้องถิ่นของวุฒิสภา มีอยู่นอกเหนือจากเนื้อความในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ซึ่งประกอบไปด้วยหลักการพื้นฐานขององค์ประกอบทางรัฐธรรมนูญ และลักษณะเฉพาะของระบบสองสภาของฝรั่งเศส

สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งโดยอ้อมเพื่อเป็นตัวแทนอำนาจส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่เฉพาะสมาชิกวุฒิสภาซึ่งได้รับมอบหมายอำนาจโดยประชาชนที่เลือกตั้งส่วนท้องถิ่น จะอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่เลือกตั้งตามที่เป็นตัวแทน และสมาชิกวุฒิสภาจะเอาใจใส่ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอำนาจส่วนท้องถิ่น ซึ่งวุฒิสภาเป็นสถาบันที่ดีที่สุดที่จะปกป้องจากหลักของการบริหารงานส่วนท้องถิ่นอย่างอิสระและผลประโยชน์สูงสุดของอำนาจส่วนท้องถิ่น โดยยึดหลักของประชาธิปไตยส่วนท้องถิ่นที่จะนำเสียงสะท้อนกลับจากประชาชนระดับรากหญ้าและจากความหลากหลายของประชาชนฝรั่งเศสให้เป็นไปตามระบบการรวมอำนาจมาสู่ศูนย์กลาง

สำหรับการดำเนินงานทางวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภาจะมีภาระหน้าที่ในการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับส่วนท้องถิ่นในหลาย ๆ ด้าน แต่ยังคงปฏิบัติหน้าที่เฉพาะตามที่มีอำนาจในส่วนท้องถิ่น เช่น ตามรัฐธรรมนูญ วุฒิสภามีส่วนร่วมในกรอบการทำงานทางด้านกฎหมาย ร่วมกับการอภิปรายเกี่ยวกับเอกสารทางด้านกฎหมายต่าง ๆ หรือในระดับของนิติบัญญัติ วุฒิสภาจะปกป้องความเป็นอิสระส่วนท้องถิ่นก่อนที่จะมีการกระจายอำนาจจากจุดศูนย์กลาง

๔) “ความร่วมมือของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของประชาธิปไตยแบบรัฐสภาทั่วโลก” (Co-operation of Parliamentary Secretaries, Beginning of Global Parliamentary Democracy) โดย นาย Park Kye Dong เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีได้ดำเนินงานใน ๓ เรื่อง ซึ่งสนับสนุนและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ความรู้ รวมถึงการแลกเปลี่ยนระหว่างประชาชนกับประชาชน และการแลกเปลี่ยนระหว่างสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ดังนี้

๑. โครงการความช่วยเหลือด้านรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ (e-PAI)

โครงการนี้ได้เริ่มดำเนินการเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๑ ที่ผ่านมา เพื่อแบ่งปันองค์ความรู้และช่วยเหลือประเทศที่ต้องการ โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี ซึ่งเป็นการวางพื้นฐานของระบบรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ โดยได้รับความช่วยเหลือจากบริษัทอิเล็กทรอนิกส์ของสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งที่ผ่านมารัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีได้สนับสนุนเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน ๔๐๐ เครื่อง ให้แก่ประเทศในแถบเอเชีย แอฟริกา และเอเชียกลาง อีกทั้งยังได้ขยายความร่วมมือทางเทคโนโลยี โดยการสนับสนุนชุดซอฟต์แวร์ที่รองรับระบบ e-Bills ซึ่งเป็นระบบที่ช่วยติดตามร่างกฎหมายทั้งหมดที่อยู่ในกระบวนการออกกฎหมาย และระบบข้อมูลสารสนเทศของรัฐสภา ซึ่งเป็นระบบที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับร่างกฎหมายที่อยู่ในการพิจารณา และกฎหมายที่ได้ประกาศใช้และแก้ไข และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการบริหารภายในรัฐสภาโดยภาพรวม

๒. การประชุมเลขาธิการรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก (SGFAPP)

การประชุมเลขาธิการรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก ภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่างรัฐสภาหลาย ๆ ประเทศ ซึ่งเป็นการเริ่มต้นยุคใหม่ของภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก เป็นการอภิปรายกันระหว่างเลขาธิการรัฐสภาในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งการประชุมเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒ ณ กรุงโซล ที่ผ่านมา ได้มีผู้แทนที่เข้าร่วมประชุมจาก ๑๒ ประเทศ โดยมีการอภิปรายกันในประเด็นของ “รัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์” (e-Parliament) และ “การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมของฝ่ายนิติบัญญัติ” (Response to a Changing Legislative Environment) นอกจากนี้ ยังได้มีการเข้าเยี่ยมชมอุตสาหกรรมของสาธารณรัฐเกาหลี เพื่อเพิ่มความเข้าใจในเศรษฐกิจ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของสาธารณรัฐเกาหลี

๓. โครงการการแลกเปลี่ยนระหว่างรัฐสภาทั่วโลก (Global Inter-Parliamentary Exchange Program)

โครงการนี้เป็นโครงการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระหว่างสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ตามแนวทางปฏิบัติของแถลงการณ์กรุงโซล โดยรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีได้พัฒนาโครงการนี้ขึ้นสำหรับบุคลากรของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา โดยได้จัดให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อเรียนรู้การบริหารจัดการภายในรัฐสภาและแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งที่ผ่านมามีผู้เข้าร่วมโครงการจากสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปีย จำนวน ๖ คน โดยได้เข้าเยี่ยมชมรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี และมี

ความต้องการที่จะเรียนรู้เรื่องรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ (e-Parliament) และเรียนรู้เกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบ e-Bills และห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ได้มีการวางแผนพัฒนาและขยายโครงการแลกเปลี่ยนต่าง ๆ เช่น โครงการด้านการปรับปรุงและแก้ไข ซึ่งจะเน้นไปที่การบริหารจัดการระบบรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ หรือการขยายโครงการการแลกเปลี่ยนระหว่างสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างรัฐสภาทั่วโลก เป็นต้น

๕) “ความท้าทายของการปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ในสภาผู้แทนราษฎรบราซิล” (The challenge of the strategic planning implementation in the Brazilian Chamber of Deputies) โดย นาง Maria Raquel Mesquita Melo หัวหน้างานอาวุโสของสำนักการจัดการบริหารเชิงกลยุทธ์ของสภาผู้แทนราษฎรบราซิล

สภาผู้แทนราษฎรบราซิลกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล โดยจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนในการออกกฎหมายและควบคุมเงินทุนของรัฐบาล โดยสภาผู้แทนราษฎรได้จัดให้มีโครงสร้างทางนิติบัญญัติและการบริหารเพื่อให้บรรลุภารกิจ ซึ่งฝ่ายบริหารของสภาผู้แทนราษฎรได้ตระหนักว่าคุณภาพการให้บริการแก่สมาชิกรัฐสภาและสังคมสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้ด้วยเทคนิคการบริหารจัดการแนวใหม่ โดยใช้ระเบียบวิธีการจัดการเชิงกลยุทธ์ รวมถึงโครงการและกระบวนการจัดการ

สำหรับการวางแผนกลยุทธ์ของสภาผู้แทนราษฎรได้มีการริเริ่มขึ้นในปี ๒๕๔๖ และกำหนดไว้เป็นภารกิจของสำนักงานในการสนับสนุนทางด้านนิติบัญญัติและการบริหาร โดยให้การสนับสนุนกิจกรรมของรัฐสภาตามหลักจริยธรรมและคุณภาพที่ดี เสริมสร้างความโปร่งใส การพัฒนา และความมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายของการปฏิบัติงานในอนาคต ๓ แนวทาง ดังนี้

๑) เพื่อพัฒนาการตรวจสอบบัญชี การเผยแพร่ข้อมูล และการสื่อสารกับประชาชนของสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงส่งเสริมภาพพจน์ที่ดีของสถาบันต่อสังคม

๒) เพื่อเปิดเผยการคิดแผนกลยุทธ์ และพัฒนาเครื่องมือในการบริหารจัดการ รวมถึงให้ความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน และประสิทธิผลในการดำเนินการสนับสนุนทางด้านเทคนิคการบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของสภาผู้แทนราษฎร

๓) เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าของประชาชนและการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ โดยส่งเสริมความช่วยเหลือและการแบ่งปันประสบการณ์ อีกทั้งกระตุ้นการพัฒนาวิธีการใหม่ ๆ และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการจัดการความรู้

การบริหารจัดการแผนกลยุทธ์จะประกอบไปด้วยการกำหนดกลยุทธ์ต่าง ๆ และกรอบแนวคิด และการนำรูปแบบขององค์กรมาปรับใช้ ซึ่งความท้าทายของการบริหารภายในสภาผู้แทนราษฎรบราซิล คือ เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ได้ตั้งไว้ เพื่อใช้กระบวนการบริหารตามที่ได้เสนอไว้ และเพื่อส่งเสริมผลลัพธ์ที่ต้องการในเชิงบวกในเรื่องของประสิทธิภาพของการบริหารงานและภาพพจน์ของสถาบันก่อนนำสู่สังคม จึงมีความจำเป็นที่จะมุ่งเน้นไปที่แผนกลยุทธ์และการนำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติจริง โดย

การพัฒนาโครงการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเหล่านี้ เช่น โครงการความเป็นมืออาชีพของการบริหารภายในสภา และโครงการความร่วมมือในกระบวนการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นหลักพื้นฐานของปี ๒๕๔๕ รวมทั้งได้มีการจัดให้มีการฝึกอบรม และสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารภายในองค์กร และระบบคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม การจัดการแผนกลยุทธ์ของสำนักงานทั้งหมดจะประสบความสำเร็จได้ด้วยการจัดวางแนวทางของคณะกรรมการบริหารและฝ่ายบริหารร่วมกับแผนความร่วมมือทางกลยุทธ์ แนวทางของโครงการต่าง ๆ การพัฒนากระบวนการทำงาน และการจัดวางตามระบบและการประเมินผลที่ยึดหลักตามตัวชี้วัดและเป้าหมาย

**๖) “ประเด็นทางรัฐธรรมนูญที่มีผลมาจากการสาบานตนของสมาชิกโลกสภา (สภาผู้แทนราษฎร) คนใหม่”
(Constitutional issues arising out of oath taking by members of a new Lok Sabha (House of the People)) โดย นาย P.D.T. Achary เลขาธิการโลกสภาแห่งอินเดีย**

นาย P.D.T. Achary ได้กล่าวถึงโลกสภาแห่งอินเดียว่าสมาชิกรัฐสภาจะต้องทำการสาบานตนก่อนที่จะเข้ารับตำแหน่ง ซึ่งประเด็นที่มีผลมาจากการสาบานตนนี้ คือ การเข้ารับตำแหน่งในสภา โดยมีประเด็นปัญหาว่าในช่วงการสาบานตนเป็นเวลาสองวันในที่ประชุมสภานั้นนับเป็นการประชุมสภาด้วยหรือไม่ ซึ่งตามรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติได้กำหนดให้มีการสาบานตน และกำหนดรูปแบบของการสาบานตนไว้ รวมถึงยังได้กำหนดบทลงโทษสำหรับการเข้ารับตำแหน่งโดยไม่มีการสาบานตน สำหรับสถานที่สำหรับการสาบานตนไม่ได้มีการระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ตามธรรมเนียมแล้วสมาชิกจะทำการสาบานตนในห้องประชุมโลกสภา

ตามรัฐธรรมนูญแห่งอินเดียได้กำหนดว่าประธานาธิบดีสามารถจัดการสาบานตนได้ โดยหากประธานาธิบดีจัดการสาบานตน จะกระทำได้เพียงแต่ที่ทำเนียบประธานาธิบดี ซึ่งเป็นสถานที่ที่นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีสาบานตน โดยหากสมาชิกรัฐสภาสาบานตนในทำเนียบประธานาธิบดีแล้วก็ไม่อาจนับเป็นการประชุมสภาได้ นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าสมาชิกรัฐสภาจะต้องทำการสาบานตนต่อหน้าประธานาธิบดีหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีเพื่อจัดการสาบานตน โดยจะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่อื่นได้นอกจากการจัดการสาบานตน และสภาจะมีการประชุมเพื่อดำเนินกิจการต่าง ๆ ของสภาโดยไม่อาจประชุมเพื่อวัตถุประสงค์อื่นได้ อย่างไรก็ตาม ในสภาของอินเดีย บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้จัดการสาบานตนจะต้องทำหน้าที่ของประธานสภาด้วยกรณีประธานสภาไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าในระหว่างการสาบานตน สภามีบุคคลที่มีอำนาจตามรัฐธรรมนูญเป็นประธาน และโดยนัยนี้จะเรียกได้ว่าเป็นการประชุมสภาที่สมบูรณ์ แต่มีประเด็นอีกว่าการสาบานตนเป็นกิจการของสภาหรือไม่ การสาบานตนเป็นหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญของสมาชิกรัฐสภา และการจัดการสาบานตนเป็นหน้าที่ของประธานาธิบดี ดังนั้น จึงไม่ใช่กิจการของสภา และหากไม่ใช่กิจการของสภาก็จะไม่สามารถมีการประชุมสภาได้

การประชุมสภาและการกระทำใดที่ไม่ใช่กิจการของสภาจึงแตกต่างไปจากแนวคิดของการประชุมสภาที่สมบูรณ์ จากการวิเคราะห์ทางกฎหมายข้างต้น จึงเป็นที่ชัดเจนว่า การสาบานตนไม่ใช่กิจการของสภา

ประเด็นปัญหาดังกล่าวมีความสำคัญต่อบริบทของอินเดีย เนื่องจากตามรัฐธรรมนูญของอินเดีย โลกสภามีวาระ ๔ ปี นับจากวันที่มีการประชุมครั้งแรก ดังนั้นการประชุมครั้งแรกจึงมีความสำคัญ แต่มีประเด็นปัญหาว่า วันแรกคือวันที่เริ่มมีการสาบานตนหรือวันที่มีการเลือกตั้งประธานสภาเมื่อเสร็จสิ้นการสาบานตนแล้ว ทั้งนี้ มาตรา ๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งอินเดียได้ระบุว่าเมื่อมีการเริ่มต้นสมัยประชุมแต่ละสมัย หลังจากการเลือกตั้งทั่วไป ประธานาธิบดีจะเรียกประชุมร่วมกันทั้งสองสภา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสมัยประชุมสามารถเริ่มต้นได้โดยการเรียกประชุมของประธานาธิบดีเท่านั้น หรืออาจกล่าวได้ว่าจะไม่มีกิจการใด ๆ ของสภาเกิดขึ้นก่อนที่ประธานาธิบดีจะเรียกประชุม อย่างไรก็ตาม ในอินเดียการเลือกตั้งประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเกิดขึ้นก่อนที่ประธานาธิบดีจะเรียกประชุม ซึ่งการเลือกตั้งประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นกิจการของสภา ดังนั้นสภาจะต้องประชุมก่อน “การเริ่มต้น” เพื่อดำเนินกิจการของสภา ประเด็นจึงอยู่ที่ว่าการประชุมเพื่อการสาบานตนจะนับเป็นการประชุมสภาและการประชุมครั้งแรกของสภาได้หรือไม่ และวันที่มีการเลือกตั้งประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเรียกว่าเป็นประชุมครั้งแรกของสภา เนื่องจากมีการดำเนินกิจการของสภาเป็นครั้งแรกตามที่รัฐธรรมนูญระบุว่าเป็น “การเริ่มต้น” ของสมัยประชุมได้หรือไม่

สำนักงานเลขาธิการ โลกสภา ได้มีการหยิบยกประเด็นปัญหาดังกล่าวข้างต้นขึ้นมาพิจารณา ภายหลังจากเลือกตั้งครั้งล่าสุด ซึ่งกระทรวงกฎหมายและกรมอัยการของอินเดียเห็นว่าการสาบานตนเป็นการประชุมสภา แต่ความเห็นดังกล่าวยังไม่สามารถตอบปัญหาในประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน ประเด็นปัญหาเหล่านี้จึงยังคงอยู่ในความสนใจและต้องมีการพิจารณากันต่อไป

๗) “การหมิ่นอำนาจของสภาโดยสมาชิกรัฐสภา – ประสบการณ์ของประเทศแซมเบีย” (Contempt of the House by Members of Parliament – The Zambian experience) โดย นาง Doris Katai Katebe Mwinga เลขาธิการรัฐสภาแซมเบีย

นาง Doris Katai Katebe Mwinga ได้กล่าวถึงการหมิ่นอำนาจของสภาว่ามีความหมาย คือ เป็นการแสดงการขัดขวางสภาในการดำเนินหน้าที่หรือการขัดขวางสมาชิกรัฐสภาในการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ โดยการหมิ่นอำนาจของสภาของแซมเบียได้มีการระบุอยู่ในพระราชบัญญัติว่าด้วยอำนาจและเอกสิทธิ์ของรัฐสภา และเนื่องจากการหมิ่นอำนาจของสภาจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาด้วย จึงมีความจำเป็นที่สภาจะต้องควบคุมเอกสิทธิ์ของสภาในทุกเรื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่มีการนำไปใช้ในทางที่ผิดหรือการปฏิบัติที่ไม่ดีที่อาจจะก่อให้เกิดความล้มเหลวของระเบียบและข้อบังคับของสภาที่นำมาใช้กับสมาชิกรัฐสภาและบุคคลภายนอก

อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมา สมาชิกรัฐสภาจะได้รับการคาดหวังที่จะให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์มารยาทของรัฐสภาขณะที่ประชุมสภา โดยมารยาทของรัฐสภาได้มีการระบุไว้ในระเบียบข้อปฏิบัติและคู่มือของ

รัฐสภาแซมเบีย และยังเป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติของรัฐสภาแห่งเครือจักรภพและการควบคุมดูแลของประธานสภา

ตัวอย่างของการหมิ่นอำนาจของสภาจากมุมมองของแซมเบีย

ที่ผ่านมา สมาชิกรัฐสภาแซมเบียได้มีการละเมิดอำนาจและเอกสิทธิ์ของรัฐสภาที่อยู่ในข้อกฎหมายในหมวด ๑๒ โดยสภาได้มีการคุ้มครองเอกสิทธิ์ โดยการใช้ระเบียบข้อปฏิบัติของรัฐสภา และสภาได้ใช้พระราชบัญญัติของสภาว่าด้วยอำนาจและเอกสิทธิ์ ข้อกฎหมายในหมวด ๑๒ ระเบียบข้อปฏิบัติของรัฐสภา คู่มือของรัฐสภา และหนังสือที่เกี่ยวกับอำนาจของรัฐสภาต่าง ๆ เช่น หนังสือของ Erskine May หนังสือของ Kaul M.N. และ Shakhder S.L. ในหัวข้อเรื่อง “ข้อปฏิบัติและระเบียบของรัฐสภา” โดยมีกรณีตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการหมิ่นอำนาจของรัฐสภา ดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑: การวินิจฉัยเกี่ยวกับการร้องเรียนต่อพันตรี Robbie M. Chizhyuka สมาชิกรัฐสภาเขตเลือกตั้ง Namwala

ขณะที่พันตรี Robbie M. Chizhyuka ประชุมสภาในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และนาง Catherine Namugala รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ได้ชี้แจงเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ Sichifulo Game Management โดยในช่วงของการชี้แจง พันตรี Chizhyuka ได้ตะโกนสอดแทรกเสียงดังและเมื่อมีคำสั่งให้ถอนคำพูด เขายังคงตะโกนเสียงดัง และเดินออกจากห้องประชุมสภาซึ่งเป็นการผิดมารยาทของรัฐสภา โดยคณะกรรมการด้านเอกสิทธิ์ได้พิจารณาในเรื่องนี้ และพบว่าพันตรี Chizhyuka ได้กระทำการผิดมารยาทของรัฐสภาและข้อบังคับในเรื่องการอภิปรายตามที่ได้ระบุอยู่ในคู่มือของสมาชิกรัฐสภา นอกจากนี้ยังประพฤติดนตรีระเบียบโดยการแสดงความไม่เคารพต่อประธานและรบกวนผู้อภิปรายโดยการตะโกน ดังนั้นคณะกรรมการจึงได้มีมติให้พันตรี Chizhyuka พักการทำหน้าที่เป็นระยะเวลา ๖๐ วัน ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยอำนาจและเอกสิทธิ์ของรัฐสภา

ตัวอย่างที่ ๒: การวินิจฉัยเกี่ยวกับการฟ้องร้องซึ่งกันและกันระหว่าง นาง J.C. Mumbi สมาชิกรัฐสภาเขตเลือกตั้ง Munali และนาง Elizabeth Chitika-Mulobeka สมาชิกรัฐสภาเขตเลือกตั้ง Kawambwa

สมาชิกรัฐสภาทั้ง ๒ คน ได้ละเมิดอำนาจและเอกสิทธิ์ของสภาและกระทำการผิดมารยาทของรัฐสภา โดยได้ใช้กำลังต่อสู้กันในบริเวณสภา กล่าวร้ายและกล่าวดูถูกคู่แข่ง นำประเด็นที่เกิดขึ้นภายในบริเวณรัฐสภาไปเผยแพร่ต่อสื่อมวลชน โดยไม่ได้รับการอนุญาตจากประธานสภา และสับสนประมาทสมาชิกคนอื่น นอกจากนี้ นาง J.C. Mumbi ยังได้สับสนประมาทนาง Elizabeth Chitika-Mulobeka ว่าจะต้องไปรับการตรวจเอชไอวี เป็นต้น ดังนั้นคณะกรรมการจึงพักการทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาทั้ง ๒ คน ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยอำนาจและเอกสิทธิ์ โดยนาง Mumbi และนาง Mulobeka ถูกพักการทำหน้าที่เป็นเวลา ๓๐ วัน และ ๕๐ วัน ตามลำดับ

๘) “ระบบสองสภาที่ไม่มีความเท่าเทียมกัน: กรณีของรัฐสภาเซเนกัล” (Non-egalitarian bicameralism: the case of the Senegalese Parliament) โดย นาง Fatou Banel Sow Gueye เลขาธิการวุฒิสภาแห่งสาธารณรัฐเซเนกัล

ระบบสองสภาเป็นความชอบธรรมตามกฎหมาย เพื่อที่จะให้สภามีหน้าที่เป็นตัวแทนในเรื่องต่าง ๆ และจะพัฒนาการทำงานของรัฐสภา รวมถึงการควบคุมการทำงานของรัฐบาลให้มากขึ้น นอกจากนี้ ระบบสองสภายังแสดงให้เห็นถึงความเป็นประชาธิปไตยโดยแนวใหม่ ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นการเสริมสร้างประชาธิปไตยเท่านั้น แต่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญในเรื่องของเสถียรภาพและความสมดุลทางการเมืองอีกด้วย สำหรับประเทศเซเนกัลได้เลือกใช้ระบบสองสภาที่เป็นแนวทางแบบกลาง โดยไม่ได้เลือกที่จะใช้ระบบสองสภาอย่างเต็มรูปแบบหรือระบบสองสภาที่ไม่มีความเท่าเทียมกัน อย่างไรก็ตาม แม้อาจดูเหมือนว่าจะมีสมดุลในหลาย ๆ เหตุผล แต่ยังคงมีความไม่เท่าเทียมกัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ระบบสองสภาที่สมดุลโดยแท้จริง

อำนาจของวุฒิสภาที่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจน คือ การมีส่วนร่วมในหน้าที่ทางกฎหมายในการเสนอร่างกฎหมาย และสิทธิในการแก้ไขกฎหมายของวุฒิสภาหรือสมาชิกวุฒิสภา และการมีส่วนร่วมในการทบทวนรัฐธรรมนูญ ที่แต่ละสถาบัน (รัฐสภาและวุฒิสภา) จะต้องลงคะแนนเสียงสำหรับร่างกฎหมายเป็นลำดับแรกก่อนที่จะมีการลงประชามติ เว้นแต่ประธานาธิบดีจะตัดสินใจให้เสนอต่อที่ประชุมใหญ่ ซึ่งจะต้องได้รับเสียงข้างมาก ๓ ใน ๕ ของการลงคะแนนเสียง

นอกจากนี้ วุฒิสภายังมีเรื่องที่ต้องแก้ไขที่เกี่ยวกับการทำงาน โดยวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมการดำเนินงานของรัฐบาล ซึ่งสามารถควบคุมได้โดยตรง โดยดำเนินการผ่านแบบแผนและกลวิธีต่าง ๆ ที่อยู่บนพื้นฐานของการควบคุมดูแลทางด้านการบริหารงาน และการตรวจสอบการดำเนินงานด้านกฎหมาย ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับฝ่ายตุลาการ เนื่องจากศาลยุติธรรมจะประกอบไปด้วยสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากรัฐสภาหรือวุฒิสภา ภายหลังจากที่มีการจัดตั้งรัฐสภาในแต่ละครั้ง โดยอำนาจในการตัดสินใจจะพิจารณาคดีที่เกิดขึ้นกับประธานาธิบดีในกรณีของการกบฏ และรัฐมนตรีในกรณีของอาชญากรรมหรือการกระทำผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่

๒. ความไม่เท่าเทียมกันในเรื่องของอำนาจทางนิติบัญญัติ

ในการให้ความเห็นชอบกฎหมาย จะต้องมีการแลกเปลี่ยนระหว่างสองสภา โดยเมื่อวุฒิสภาดำเนินการพิจารณากฎหมายในวาระที่หนึ่ง ร่างกฎหมายไม่ได้นำกลับมายังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาในวาระที่สอง หากสภาผู้แทนราษฎรไม่ยอมรับการแก้ไขของวุฒิสภา และหากสภาผู้แทนราษฎรมิเห็นชอบด้วยกับร่างกฎหมาย ร่างกฎหมายดังกล่าวจะส่งต่อไปยังวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภาพิจารณาภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ๒๐ วัน หลังจากที่ได้รับร่างกฎหมาย

๓. ความไม่เท่าเทียมกันในเรื่องการควบคุม

กรณีที่เกิดวิกฤตการณ์ร้ายแรงของประเทศ สภาผู้แทนราษฎรสามารถทำให้รัฐบาลลาออกโดยการยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ โดยมีการลงชื่อ ๑ ใน ๑๐ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ คือ ประมาณ ๑๕ คน ซึ่งหากมีคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจโดยเสียงข้างมาก นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีจะต้องลาออก อย่างไรก็ตาม วุฒิสภาเป็นเพียงแค่ผู้สังเกตการณ์ในการลงมตินี้ โดยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย

๕) “ระบบรัฐสภาแองโกลา” (The Parliamentary System of Angola) โดย Dr. Pedro Agostinho De Neri เลขาธิการรัฐสภาแองโกลา

หลังจากที่ประเทศแองโกลาได้รับเอกราชเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๘ ได้มีการก่อตั้งองค์กรอำนาจอธิปไตยแห่งรัฐใหม่ โดยที่สภาแห่งสาธารณรัฐได้จัดตั้งขึ้นมาจากรัฐสภาเป็นครั้งแรก และต่อมาในปี ๒๕๒๓ ได้มีการจัดตั้งสภาประชาชนที่มาจากระบบพรรคการเมืองของรัฐที่เป็นระบอบการปกครองในขณะนั้น และภายหลังจากได้มีการลงนามข้อตกลงสันติภาพ (Bicesse Agreement) ระหว่างรัฐบาลแองโกลาและพรรค UNITY ในวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๓๔ แองโกลาได้มีการเลือกตั้งแบบหลายพรรคการเมืองเมื่อวันที่ ๒๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕ และส่งผลให้เกิดการจัดตั้งรัฐสภาแองโกลา

องค์ประกอบของรัฐสภาแองโกลา

การเลือกตั้งของรัฐสภาแองโกลาเป็นระบบสัดส่วน โดยสภาแห่งสาธารณรัฐแองโกลาประกอบด้วยสมาชิก ๒๒๐ คน ๑๓๐ คน มาจากการเลือกตั้งทั่วประเทศ ๕๐ คน มาจากการเลือกตั้งของแต่ละเขตจังหวัด

โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาแองโกลา

สมาชิกรัฐสภาจะมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี โดยปกติมีช่วงเวลาเปิดสมัยประชุมระหว่างวันที่ ๑๕ ตุลาคม - ๑๕ พฤษภาคม และในกรณีที่จำเป็นอาจมีการประชุมสมัยวิสามัญได้ สำหรับระบบของรัฐสภาแองโกลาจะประกอบไปด้วยการประชุมใหญ่ ประธานรัฐสภา และคณะกรรมการ โดยการประชุมใหญ่จะเป็นการรวมตัวกันของสมาชิกรัฐสภาทุกคน ประธานรัฐสภาจะเป็นสมาชิกรัฐสภาที่ได้รับการเลือกตั้งโดยการลงคะแนนเสียงจากการเสนอชื่อจากพรรคการเมืองเสียงข้างมาก พร้อมกับได้รับการลงคะแนนเสียงข้างมาก ทั้งนี้สำนักงานรัฐสภาจะประกอบไปด้วยประธาน รองประธาน ๔ คน และเลขาธิการ ๔ คน อย่างไรก็ตาม ในการประชุมใหญ่จะมีเพียงประธาน ๑ คน รองประธาน ๒ คน และเลขาธิการ ๒ คน ซึ่งตามข้อบังคับ รองประธานจะหมุนเวียนกันปฏิบัติหน้าที่ หากประธานไม่อยู่ในที่ประชุม

สำหรับคณะกรรมการสามัญจะทำหน้าที่แทนรัฐสภาในกรณีที่มีการยุบสภา โดยคณะกรรมการจะประกอบไปด้วยสมาชิกรัฐสภาจำนวน ๑๕ คน ซึ่งมีประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา ๒ คน และสมาชิกรัฐสภาอีก ๑๒ คน ทั้งนี้ช่วงเวลาการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการจะมีช่วงเวลาเท่ากับ

วาระของรัฐสภา และยังคงปฏิบัติหน้าที่จนกระทั่งมีรัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้งครั้งใหม่ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมาธิการมีหน้าที่ติดตามในการดำเนินงานของรัฐสภาในด้านต่าง ๆ โดยแบ่งเป็นคณะกรรมาธิการสามัญ และคณะกรรมาธิการวิสามัญ

นอกจากนี้ ผู้ที่มีผลประโยชน์ร่วมกันในการดำเนินงานของรัฐสภาที่เป็นส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งคือ กลุ่มการเมืองของรัฐสภาโดยเป็นสมาชิกรัฐสภา ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยพรรคการเมืองเดียวกันหรือพรรคการเมืองแบบผสม ซึ่งการจัดตั้งกลุ่มการเมืองของรัฐสภานี้ ได้มีการระบุไว้ในข้อบังคับการประชุมของสภา ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีจำนวนสมาชิกรัฐสภาอย่างน้อย ๓ คน โดยกลุ่มการเมืองของรัฐสภาจะมีการตัดสินใจอย่างอิสระเกี่ยวกับระบบและหน้าที่ของกลุ่ม และยังเป็นที่พักพิงของประธานรัฐสภา นอกจากนี้ รัฐสภาเองก็อาจยังประกอบไปด้วยกลุ่มสมาชิกรัฐสภาสตรี ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ที่สำคัญของกลุ่มนี้คือ เพื่อที่จะสนับสนุนการเพิ่มระดับความเป็นตัวแทนของสตรีในการตัดสินใจประเด็นต่าง ๆ

การบริหารของรัฐสภาเอง

กรอบการทำงานในการควบคุมองค์กรและการปฏิบัติหน้าที่ด้านการบริหารของรัฐสภาได้มีการระบุไว้ในกฎหมายของรัฐสภาซึ่งเป็นหลักการในการปกครองตนเองในด้านการบริหารงาน การเงิน และสินทรัพย์ สำหรับรัฐสภาเองก็อาจมีการให้บริการตามลำดับขั้นซึ่งปฏิบัติหน้าที่ภายใต้การดูแลโดยตรงของประธานรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภา โดยทั่วไปการให้บริการจะมีจุดประสงค์เพื่อสนับสนุนรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาในด้านการบริหารและเทคนิคเฉพาะ โดยมีขอบข่ายที่สำคัญใน ๒ ประการ คือ ขอบข่ายทางนิติบัญญัติ ที่ทำให้รัฐสภา หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐสภา และสมาชิกรัฐสภาสามารถปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องทางนิติบัญญัติ และการตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐบาลได้อย่างเต็มที่ และขอบข่ายทางระเบียบในด้านการบริหาร โดยจะดูแลรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภา รวมถึงวัสดุอุปกรณ์และเทคนิคที่จำเป็นต่าง ๆ เช่น การจัดห้องประชุม การจ่ายค่าตอบแทน ความช่วยเหลือทางการแพทย์ และการสนับสนุนด้านพิธีการ เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้มีการเอาใจใส่เป็นพิเศษในเรื่องต่าง ๆ เช่น การเพิ่มโครงการฝึกอบรมในด้านการบริหารของรัฐสภา การติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์เพื่อรับรองการบริหารจัดการด้านนิติบัญญัติและกระบวนการในด้านการบริหารของรัฐสภา เพื่อพัฒนาการให้บริการของรัฐสภา

๑๐) “การดำเนินการด้านประชาธิปไตยในรัฐสภาของออสเตรีย – การมีส่วนร่วม การมีอิทธิพล การแสดงตามบทบาท” (The Demokratiewerkstatt in the Austrian Parliament – Take part, Influence, Play your part) โดย Dr. Georg POSCH เลขาธิการรัฐสภาออสเตรีย

รัฐสภาออสเตรียได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับประชาธิปไตย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยและความสนใจในการเมือง ซึ่งเป็นโครงการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของรัฐสภา เพื่อพัฒนาและเพิ่มความสามารถทางด้านสื่อ รวมถึงส่งเสริมการพูดอย่างชัดเจนด้วยตนเอง โดยจะมีหัวข้อที่เกี่ยวกับการเมืองที่แตกต่างกัน ซึ่งเด็กและเยาวชนสามารถที่จะเรียนรู้ได้

โดยร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับประชาธิปไตย และได้รับประสบการณ์และความเข้าใจจากภาพยนตร์ วิดีโอหรือหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะเผยแพร่ผ่านทางอินเทอร์เน็ต อย่างไรก็ตาม การสอนหลักการพื้นฐานของประชาธิปไตย และให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการทางรัฐสภา มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญในการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ ความสามารถทางด้านสื่อ และความเต็มใจในการกล่าวแสดงความคิดเห็น

สำหรับการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับประชาธิปไตยจะมี ๖ หัวข้อ ดังนี้

๑. การประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการเมือง ซึ่งจะเป็นหัวข้อเกี่ยวกับกฎหมายว่ามีการออกกฎหมายอย่างไรและทำไม โดยหัวข้อที่เสนอจะเหมาะสมสำหรับเด็ก ที่จะแสดงในลักษณะคำศัพท์ของเด็ก และเสนอในรูปแบบของเกม

๒. การประชุมเชิงปฏิบัติการด้านสื่อ ซึ่งเป็นหัวข้อเกี่ยวกับการจัดการผ่านข้อมูล และทุก ๆ สิ่งที่อยู่ล้อมรอบสื่อ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในประชาธิปไตย เกี่ยวกับการสร้างความคิดและการจัดการข้อมูล โดยเด็กจะได้ทำงานร่วมกับสื่อมวลชน พร้อมทั้งเรียนรู้ขั้นตอนและการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

๓. การประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับสมาชิกรัฐสภา ซึ่งเป็นหัวข้อเกี่ยวกับว่า กฎหมายมีสำหรับทุกคนหรือไม่ กฎหมายมีไว้สำหรับใคร และกฎหมายสามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ โดยเด็กและเยาวชนจะได้เรียนรู้พื้นฐานของระบบกฎหมายของออสเตรเลียผ่านการเล่นเกม และจะได้รับความช่วยเหลือโดยผู้เชี่ยวชาญและสมาชิกรัฐสภา

๔. การประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ซึ่งจะเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ โดยจะได้แสดงกระบวนการสร้างทัศนคติที่แตกต่างกัน และผ่านเกมเพื่อพัฒนาความคิด และผู้เข้าร่วมจะได้รับข้อมูลในหัวข้อของการสร้างทัศนคติ การตัดสินใจร่วมกัน และความร่วมมือ

๕. การประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การเดินทางผ่านเวลา” ซึ่งเป็นหัวข้อเกี่ยวกับการค้นพบรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐออสเตรเลีย โดยจะได้เรียนรู้ว่ารัฐสภามีการทำงานอะไรบ้าง รัฐธรรมนูญคืออะไร การแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ทำอย่างไร ผู้ลงคะแนนเสียงสามารถมีอิทธิพลต่อรัฐได้อย่างไร และรัฐบาลทำงานอะไรบ้าง เป็นต้น โดยเด็กจะได้ทำงานกันเป็นกลุ่มย่อย เพื่อที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับประเด็นซึ่งได้วิเคราะห์ถึงวิวัฒนาการของสาธารณรัฐออสเตรเลียตั้งแต่ปี ๒๔๖๑ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน

๖. การประชุมเชิงปฏิบัติการที่เกี่ยวกับทวีปยุโรป ซึ่งเด็กจะได้รับความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสหภาพยุโรป โดยจะได้เรียนรู้ว่าสหภาพยุโรปเกิดขึ้นมาได้อย่างไร ขอบข่ายใดที่สำคัญสำหรับสมาชิกสหภาพยุโรปในการทำงานร่วมกัน และการตัดสินใจของสหภาพยุโรปมีผลต่อชีวิตของประชาชนอย่างไรบ้าง โดยผู้เข้าร่วมจะได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยเพื่อพิจารณาถึงแนวคิดพื้นฐานของสหภาพยุโรปและความร่วมมือกันของสมาชิกแต่ละรัฐ ซึ่งการประชุมนี้จะช่วยให้เด็กได้รู้จักกับหลาย ๆ มุมมองของสหภาพยุโรปและความร่วมมือกัน

๑๑) “ผลกระทบของการยุบโลกสภา (สภาล่าง) ต่องานด้านนิติบัญญัติ และด้านอื่น ๆ” (Impact of dissolution of Lok Sabha (Lower House) on Legislative and other Business) โดย Dr.V.K. Agnihotri เลขาธิการราชสภาแห่งอินเดีย

ระบบรัฐสภาของประเทศอินเดียประกอบด้วย ๒ สภา คือ สภาแห่งรัฐ (ราชสภา) และสภาผู้แทนราษฎร (โลกสภา) โดยราชสภาเป็นสภาสูงที่ประกอบไปด้วยตัวแทนของแต่ละรัฐและดินแดนต่าง ๆ โดยราชสภาเป็นหน่วยงานที่มีความถาวรและไม่มีการยุบสภา อย่างไรก็ตาม ทุก ๆ ๒ ปี จะมีสมาชิก ๑ ใน ๓ ที่พ้นจากตำแหน่ง สำหรับโลกสภามีวาระ ๕ ปี นอกจากจะมีการยุบสภาหรือขยายระยะเวลาโดยการประกาศภาวะฉุกเฉิน ซึ่งอาจจะขยายระยะเวลา ๑ ปี และหากมีการยุบสภา โลกสภาจะไม่สามารถมีการประชุมได้จนกระทั่งหลังการเลือกตั้ง ซึ่งการเลือกตั้งโลกสภาสามารถมีขึ้นได้ ๖ เดือนล่วงหน้าของการสิ้นสุดวาระของสภานอกจากนี้ นายกรัฐมนตรีมีสิทธิที่จะยุบโลกสภาได้ก่อนที่จะสิ้นสุดวาระของสภา

ในการออกกฎหมายและการให้ความเห็นชอบกฎหมายเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดของรัฐสภา โดยร่างกฎหมายไม่สามารถออกเป็นตัวบทกฎหมายได้หากไม่ได้รับความเห็นชอบของทั้งสองสภาและความเห็นชอบของประธานาธิบดี ในกระบวนการให้ความเห็นชอบร่างกฎหมายจะมีความแตกต่างกันไปตามแต่ประเภทของกฎหมาย ซึ่งร่างกฎหมายจะต้องดำเนินการพิจารณา ๓ วาระในแต่ละสภา โดยการพิจารณาวาระที่หนึ่งจะประกอบไปด้วยบทนำของร่างกฎหมายหลังจากที่มีการยอมรับญัตติ ซึ่งบทนำร่างกฎหมายจะส่งไปยังสภาใดสภาหนึ่ง และภายหลังจากที่ร่างกฎหมายได้ผ่านสภาใดสภาหนึ่งแล้วจะส่งต่อไปยังอีกสภาหนึ่งเพื่อผ่านกระบวนการเดียวกัน อย่างไรก็ตาม มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดความไม่เห็นด้วยระหว่างสองสภาในการร่างกฎหมาย และเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาคงความล้มเหลวในการแก้ไขข้อขัดแย้งเกี่ยวกับร่างกฎหมายระหว่างสองสภา มาตรา ๑๐๘ ของรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้มีการประชุมร่วมกันทั้งสองสภา ซึ่งอาจจะเรียกประชุมโดยประธาน ร่างกฎหมายจะได้รับความเห็นชอบโดยเสียงข้างมากที่สมาชิกทั้งสองสภาได้ลงคะแนนเสียง หลังจากนั้นจะเสนอร่างกฎหมายต่อประธานาธิบดีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่ากระบวนการทางนิติบัญญัติของรัฐสภาอินเดียมีความเกี่ยวข้องกับสองสภาทั้งหมด แม้ว่าโลกสภาจะเป็นเพียงสภาเดียวที่จะมีการยุบสภาได้ อย่างไรก็ตาม หากโลกสภามีการยุบสภาจะส่งผลกระทบต่อหน้าที่ของรัฐสภาทั้งหมด ตามรายละเอียด ดังนี้

๑. ผลกระทบของการยุบสภาต่อร่างกฎหมายที่อยู่ระหว่างการรอพิจารณาของสภา

ผลกระทบของการยุบสภาต่อร่างกฎหมายที่อยู่ระหว่างการรอพิจารณาของโลกสภา

- ร่างกฎหมายที่ได้มีการเสนอใน โลกสภา ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของสภาขณะที่มีการยุบโลกสภาจะเป็น โฆษะ

- ร่างกฎหมายที่มาจากและได้รับความเห็นชอบโดยราชสภา และส่งต่อไปยังโลกสภาจะสิ้นสุดลง เช่นเดียวกับร่างกฎหมายที่มาจากและได้รับความเห็นชอบโดยโลกสภา และส่งต่อไปยังราชสภาจะเป็น โฆษะ

- หากร่างกฎหมายที่เสนอโดยโลกสภาและส่งผ่านไปยังราชสภา และราชสภาได้มีการแก้ไขร่างกฎหมายดังกล่าว และส่งกลับไปยังโลกสภาเพื่อให้พิจารณาเห็นชอบในการแก้ไขดังกล่าว ร่างกฎหมายนั้นจะเป็นโมฆะ ณ วันที่มีการยุบโลกสภา หากร่างกฎหมายดังกล่าวไม่ได้นำออกไปจากโลกสภาก่อนที่จะมีการยุบสภา

ผลกระทบของการยุบสภาต่อร่างกฎหมายที่อยู่ในระหว่างการรอพิจารณาของราชสภา

ผลกระทบของการยุบสภาต่อการทำหน้าที่ของราชสภาจำเป็นที่จะต้องมีการกล่าวถึงอย่างละเอียด เนื่องจากราชสภาไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อบังคับของการยุบสภา และเป็นสภาถาวร อย่างไรก็ตาม ในการปฏิบัติงานหากไม่มีโลกสภาจะทำให้ราชสภาไม่สามารถทำงานได้ในหลาย ๆ รูปแบบ ดังนั้น การยุบโลกสภาจึงมีผลกระทบอย่างชัดเจนต่องานด้านนิติบัญญัติที่อยู่ระหว่างการรอพิจารณาของราชสภาเป็นจำนวนมาก ตัวอย่างเช่น

- ร่างกฎหมายที่มาจากราชสภาและยังคงรอการพิจารณาหรือร่างกฎหมายที่เสนอในราชสภา และผ่านการพิจารณาแล้ว แต่ยังไม่ส่งต่อไปยังโลกสภาจะไม่ถือเป็นโมฆะตามที่มีการยุบสภา

- ร่างกฎหมายที่มาจากราชสภา ซึ่งได้มีการเห็นชอบในราชสภาแล้วและส่งต่อไปยังโลกสภา และอยู่ในระหว่างการรอพิจารณาของโลกสภา จะมีผลเป็นโมฆะหากเกิดการยุบโลกสภา

- ร่างกฎหมายที่อยู่ในระหว่างรอพิจารณาในราชสภา หลังจากที่โลกสภาได้เห็นชอบแล้ว จะถือเป็นโมฆะตามวันที่มีการยุบโลกสภา

- ร่างกฎหมายที่มาจากราชสภาและส่งต่อไปยังโลกสภาแล้ว และกำลังพิจารณาในราชสภา หลังจากที่ส่งกลับไปยังโลกสภาพร้อมกับการแก้ไข จะเป็นโมฆะตามที่มีการยุบโลกสภา

- ร่างกฎหมายที่ส่งกลับไปยังราชสภาโดยประธานาธิบดี เพื่อให้มีการพิจารณาร่วมกันทั้งสองสภาจะไม่เป็นโมฆะ หากมีการยุบโลกสภาโดยไม่มีสภาที่จะพิจารณาร่างกฎหมาย

๒. ผลกระทบของการยุบโลกสภาต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิการ

การยุบโลกสภาจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิการยุติลง โดยทุกภารกิจที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกันของสองสภา และคณะกรรมการของโลกสภาจะสิ้นสุดลงตามที่มีการยุบโลกสภา

ผลกระทบของการยุบโลกสภาต่อร่างกฎหมายที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการสามัญด้านที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของราชสภา

ร่างกฎหมายที่เสนอในราชสภาและได้มีการอ้างถึงคณะกรรมการสามัญด้านที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของราชสภาที่อยู่ภายใต้การควบคุมด้านการบริหารงานของราชสภาจะไม่เป็นโมฆะ แม้ว่าคณะกรรมการจะได้หมดวาระลงตามที่ได้มีการยุบโลกสภา ดังนั้น ร่างกฎหมายที่อยู่ระหว่างการพิจารณาตามที่ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาใหม่ จะไม่จำเป็นต้องนำมาอ้างอีกครั้งหนึ่ง แต่ร่างกฎหมายที่เสนอ

ใน โลกสภาและได้มีการอ้างถึงคณะกรรมการสามัญด้านที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของราชสภาที่อยู่ภายใต้การควบคุมด้านการบริหารงานของราชสภาจะเป็น โฆษะ เมื่อมีการยุบ โลกสภา

ผลกระทบของการยุบสภาต่อร่างกฎหมายที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการสามัญด้านที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของโลกสภา

ร่างกฎหมายที่เสนอใน โลกสภาและได้มีการอ้างถึงคณะกรรมการสามัญด้านที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของโลกสภา ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมการบริหารของ โลกสภาจะเป็น โฆษะตามที่มีการยุบ โลกสภา แม้ว่าคณะกรรมการจะได้เคยนำเสนอต่อประธานสภา

ผลกระทบของการยุบสภาต่อร่างกฎหมายที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

ในการยุบ โลกสภา คณะกรรมการร่วมกันด้านการร่างกฎหมายที่จัดตั้งขึ้นโดย โลกสภาจะสิ้นสุดลง รวมถึงสมาชิกราชสภาที่ทำหน้าที่เป็นกรรมการจะหมดวาระการดำรงตำแหน่งลงตามที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการร่วมกัน ดังนั้น ร่างกฎหมายที่เสนอใน โลกสภาและได้มีการอ้างถึงคณะกรรมการร่วมกันดังกล่าวก็จะถือเป็น โฆษะ เช่นเดียวกับคณะกรรมการร่วมกันด้านการร่างกฎหมายที่จัดตั้งขึ้นโดยราชสภาจะสิ้นสุดลง หากมีการยุบ โลกสภา แต่สำหรับร่างกฎหมายที่เสนอในราชสภาและได้มีการอ้างถึงคณะกรรมการร่วมกันของราชสภาดังกล่าวจะไม่ถือเป็น โฆษะหากเกิดการยุบ โลกสภา

กรณียกเว้นที่ร่างกฎหมายจะไม่เป็น โฆษะหากมีการยุบ โลกสภา

เมื่อประธานาธิบดีได้เรียกประชุมร่วมกันทั้งสองสภาเพื่อที่จะพิจารณาร่างกฎหมายตามที่ทั้งสองสภามีการเห็นชอบในร่างกฎหมาย ร่างกฎหมายดังกล่าวจะไม่เป็น โฆษะตามที่มีการยุบ โลกสภา หากมีการเรียกประชุมของประธานาธิบดีก่อนที่จะมีการยุบ โลกสภา

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ามีการยุบ โลกสภาจะเป็นสถานการณ์ที่ไม่สามารถทำอะไรได้ในเรื่องของทางนิติบัญญัติ แต่ยังคงเป็นการวางแนวทางเพื่อการเริ่มต้นที่ดี โดยการยุบ โลกสภาจะตามมาด้วยการเลือกตั้งและการพัฒนา โลกสภาใหม่ตามอำนาจที่เป็นความต้องการของประชาชน นอกจากนี้ การยุบ โลกสภาก่อนกำหนดจะนำมาซึ่งความไม่มั่นคงทางการเมืองที่จะสามารถส่งผลให้เกิดปัญหาด้านนิติบัญญัติ และผลกระทบในแง่ลบต่อการกำหนดนโยบายระดับชาติเพื่อหลักธรรมาภิบาล

๑๒) “ความคุ้มกันทางรัฐสภา: ประสบการณ์ของประเทศกาบอง” (Parliamentary immunity: the experience of Gabon) โดย นาย Felix Owansango Deacken เลขาธิการวุฒิสภากาบอง

ตามบทบัญญัติของประเทศกาบอง สมาชิกวุฒิสภาจะต้องได้รับความคุ้มครองในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายของประเทศ ที่เรียกกันว่าเป็นความไม่ต้องรับผิดชอบ โดยการคุ้มครองนี้จะกระทำเมื่อมีอุปสรรคขัดขวางจากการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นความคุ้มกันหรือความละเมิดมิได้ นอกจากนี้ กฎหมายด้านความมั่นคงทั้งหมดซึ่งนำไปสู่ความคุ้มกันโดยอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา ได้เพิ่มความเข้มแข็งของวุฒิสภา

ความไม่ต้องการรับผิดชอบครอบคลุมกิจการของรัฐบาลในทุกเรื่อง เช่น การลงคะแนนเสียง และการอภิปรายในที่ประชุม รายงาน และการเสนอแนะต่าง ๆ รวมถึง งานที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น ทั้งนี้ รัฐบาลมีวิธปฏิบัติที่เป็นอิสระและใช้อำนาจได้โดยปราศจากการลงโทษ สำหรับวิวัฒนาการในการบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับความไม่ต้องการรับผิดชอบของรัฐบาลในการปฏิบัติหน้าที่ แบ่งเป็น ๒ ขั้นตอน ดังนี้

๑. ระบบพรรคการเมืองเดียว

ในปี ๒๕๑๐ ได้มีระบบพรรคการเมืองเดียวที่เรียกว่า P.D.G. (Parti Démocratique Gabonais) ซึ่งนำมาใช้ในประเทศกาบอง และยังคงชอบด้วยกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ ในทำนองเดียวกัน สมาชิกรัฐสภาจะไม่สามารถถูกฟ้องร้อง ดำเนินคดี หรือจับกุมคุมขัง จากการลงคะแนนเสียงหรือแสดงความคิดเห็น

๒. ระบบหลายพรรคการเมือง

ในปี ๒๕๓๓ ระบบหลายพรรคการเมืองได้มีขึ้นอีกครั้ง ซึ่งเป็นยุคของประชาธิปไตยแบบใหม่ ซึ่งในการแก้ไขรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๓๘ มีการแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งตามจริงแล้วจะละเมิดหลักการความไม่ต้องการรับผิดชอบ

กฎหมายได้สร้างภาระผูกพันระหว่างสมาชิกรัฐสภาและพรรคการเมือง ความไม่เป็นอิสระเหล่านั้นสามารถเกิดขึ้น โดยการไล่ออกสมาชิกผู้ซึ่งไม่เคารพกฎของพรรค ซึ่งภายหลังการเลือกตั้งประธานาธิบดี ในปี ๒๕๕๒ การเลือกตั้งในประเทศกาบองได้เกิดขึ้น โดยสมาชิกรัฐสภา ๓ คน ซึ่งสังกัดพรรค P.D.G. พรรคที่มีอำนาจอยู่ในขณะนั้นได้ตัดสินใจที่จะเข้าร่วมเป็นผู้สมัครอิสระ โดยพรรคได้แยกสมาชิกออกจากพรรค และตำแหน่งก็ว่างลงซึ่งสามารถกล่าวได้ว่ารัฐสภาจะสนับสนุนผู้สมัครที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งซึ่งจะต้องลาออกหรือสละอำนาจแล้ว ซึ่งจะเป็นการทำลายกลุ่มประชาธิปไตยแบบใหม่ของประเทศกาบอง โดยการทำให้กลุ่มการเมืองอ่อนแอลง

ความละเมิดมิได้

ตามมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญได้ระบุว่าสมาชิกรัฐสภาทุกคนซึ่งอยู่ในช่วงสมัยประชุมไม่สามารถที่จะถูกดำเนินคดี วิจารณ์ หรือจับกุม ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางอาญา นอกจากจะได้รับการอนุญาตจากคณะกรรมการและในกรณีที่เป็นความผิดชัดแจ้งและกรณีของการพิพากษาขั้นเด็ดขาด สำหรับการควบคุมตัวก่อนพิจารณาคดีหรือการลงโทษสมาชิกรัฐสภาจะต้องยึดหลักขอบเขตของอำนาจ ยกเว้นในกรณีที่รัฐสภาจะถอดถอนความคุ้มกัน

ค) การนำเสนอ เรื่อง การเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๒๒ และการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๓ ณ กรุงเทพมหานคร โดย นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้นำเสนอข้อมูลสำหรับผู้ที่จะเข้าร่วมประชุม IPU ครั้งที่ ๑๒๒ และการประชุม ASGP ประจำปี ๒๕๕๓ ที่รัฐสภาไทยจะเป็นเจ้าภาพ โดยมีสาระสำคัญที่นำเสนอพร้อมรูปแบบ Power Point ต่อที่ประชุม ฯ ดังนี้

- แนะนำประเทศไทย: เป็นที่ทราบกันมาว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีชื่อเสียงในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามหลายแห่ง โดยระหว่างที่พำนักอยู่ในประเทศไทย ผู้เข้าร่วมประชุมจะเพลิดเพลินและผ่อนคลายไปกับสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจและกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย นอกจากนี้ ประเทศไทยยังขึ้นชื่อในเรื่องของการนวดแผนไทยและสปา ผ้าไหมไทย แหล่งเลือกซื้อสินค้านาชนิค และยังเป็นครัวของโลกด้วย ไม่เพียงแต่สถานที่ท่องเที่ยวเท่านั้น ความเป็นมิตร ความมีน้ำใจ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และรอยยิ้มของคนไทยยังเป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว เนื่องมาจากสังคมไทยเป็นสังคมแบบพึ่งพาตนเองและสังคมแบบพอเพียงซึ่งยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมาใช้ในการดำรงชีวิต

- การต้อนรับที่สนามบิน: เจ้าภาพจะได้จัดเจ้าหน้าที่ต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุม ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และคอยช่วยเหลือผู้เข้าร่วมประชุมในเรื่องของการขอรับตรวจลงตรา ณด่านตรวจคนเข้าเมือง ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมจะต้องมีหนังสือเดินทาง เอกสารเดินทาง หรือวีซ่าที่ยังไม่หมดอายุ เพื่อใช้ในการเข้าประเทศไทย

- โรงแรมเซ็นทารา แกรนด์ และบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์: โรงแรมเซ็นทารา แกรนด์ และบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์ สถานที่จัดการประชุม ฯ ตั้งอยู่ใจกลางการคมนาคมที่ทันสมัย และใจกลางย่านธุรกิจของกรุงเทพมหานคร โดยมีทางเดินลอยฟ้าที่เชื่อมต่อศูนย์การประชุม ฯ กับสถานีรถไฟฟ้า ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ และแหล่งช้อปปิ้งของกรุงเทพ ฯ ได้ด้วยระยะเวลาเพียงแค่มิถุนาที นอกจากนี้ ศูนย์การประชุมบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ ยังเป็นสถานที่ที่ทันสมัย โดยมีพื้นที่ให้บริการมากกว่า ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรและสามารถรองรับผู้เข้าร่วมประชุมได้มากถึง ๖,๐๐๐ คน

- โรงแรมที่พัก: ได้มีการเตรียมโรงแรมที่พักตั้งแต่ระดับ ๓ ดาวจนถึงระดับ ๕ ดาว ที่ตั้งอยู่ใกล้กับศูนย์ประชุม ฯ ไว้สำหรับรองรับผู้เข้าร่วมประชุมแล้ว โดยหากต้องการข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อและราคาของโรงแรมที่ได้รับการคัดเลือกอย่างเป็นทางการสำหรับคณะผู้แทน ฯ เพิ่มเติม สามารถติดต่อได้ที่เจ้าหน้าที่ประจำบูทประชาสัมพันธ์ของประเทศไทย ณ ศูนย์ประชุมนานาชาตินครเจนีวา ซึ่งมีความยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือ

- การบริการรับ-ส่ง: การบริการรับ-ส่งระหว่างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิกับโรงแรมที่พักจะได้จัดเตรียมไว้สำหรับผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านทั้งขณะเดินทางมาถึงและเดินทางออกจากประเทศไทย โดยจะขอให้ผู้เข้าร่วมการประชุมส่งรายละเอียดเกี่ยวกับเที่ยวบินและวันเดินทางที่แน่นอน นอกจากนี้ ยังได้จัดเตรียมรถบริการรับ-ส่งประจำวันสำหรับการเดินทางระหว่างศูนย์ประชุม ฯ และโรงแรมที่พัก รวมถึงสถานที่จัดกิจกรรมทางการอื่น ๆ ที่ระบุไว้ในกำหนดการด้วย

- กิจกรรมนันทนาการ: ได้มีการวางแผนการจัดกิจกรรมนันทนาการและสถานที่ที่น่าสนใจหลายแห่งทั้งในกรุงเทพฯ ฯ และต่างจังหวัด ซึ่งรัฐสภานั้นเป็นสถานที่ที่แนะนำว่าจะต้องเยี่ยมชม โดยเฉพาะห้องประชุมรัฐสภา และพิพิธภัณฑ์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ ผู้ที่ทรงพระราชทานรัฐธรรมนูญให้แก่คนไทย นอกจากนี้ ยังมีรูปปั้นอันล้ำค่าซึ่งอยู่ที่ผนังของห้องประชุม อีกทั้งงานประติมากรรมที่อยู่โดยรอบอาคารรัฐสภาก็สามารถบอกเล่าเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับประชาธิปไตยของประเทศไทยให้แก่ผู้เยี่ยมชมได้

- บุพประชาสัมพันธ์ของประเทศไทย: ที่บุพประชาสัมพันธ์ของประเทศไทย ณ ศูนย์การประชุมนานาชาตินครเจนีวา ได้จัดเตรียมคู่มือ แผ่นพับ และแผ่นซีดี เพื่อเป็นข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเทศไทย สถานที่จัดประชุม สถานที่ท่องเที่ยว และข้อมูลต่าง ๆ ให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุม รวมถึงของที่ระลึกแบบไทย นอกจากนี้ ได้จัดให้มีการแสดงนาฏศิลป์ไทยที่เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของไทยทุกวัน

ง) **สาระสำคัญของการประชุมเรื่อง “การประเมินรัฐสภา: วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ ผลที่ได้รับ และผลกระทบ” (Evaluating parliament: Objective, methods, results and impact) โดยสหภาพรัฐสภา สมาคมเลขาธิการรัฐสภา และผู้มีส่วนร่วมอื่น ๆ**

การประชุมครั้งนี้มี นาย Andres B. Johansson เลขาธิการสหภาพรัฐสภาและนาย Hafnaoui Amrani ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแอลจีเรียเป็นผู้กล่าวเปิดการประชุม

การประชุมนี้มีเป้าหมายที่สมาชิกรัฐสภา เลขาธิการรัฐสภา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับทิศทางในอนาคตของรัฐสภา ซึ่งมีการอภิปรายที่เป็นแนวทางที่แตกต่างกันเพื่อการประเมินรัฐสภา และการแบ่งปันประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษา และความเข้าใจในผลการประเมินที่มีศักยภาพและผลกระทบของการประเมิน อีกทั้งมีความมุ่งหมายที่จะให้ผู้เข้าร่วมการประชุมแต่ละคนได้รับเครื่องมือแบบใหม่ เพื่อที่จะทำการสนับสนุนการประเมินให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเพื่อพัฒนารัฐสภาของตน โดยได้มีผู้เข้าร่วมประชมนำเสนอถึงวิธีการดำเนินการที่แตกต่างกันของการประเมินรัฐสภาที่ได้พัฒนามาจากหลากหลายองค์กร ดังนี้

๑) การประเมินรัฐสภาของสหภาพรัฐสภา: ชุดเครื่องมือการประเมินตนเองสำหรับรัฐสภา (The IPU’s Evaluating Parliament: A self-assessment toolkit for parliaments)

ชุดเครื่องมือการประเมินตนเองมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะช่วยรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาในการประเมินว่ารัฐสภาได้ปฏิบัติหน้าที่ต่อบรรพบุรุษด้านรัฐสภาประชาธิปไตยที่เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง

อย่างไร โดยชุดเครื่องมือนี้ได้มีกรอบการทำงานเพื่อการอภิปรายกันระหว่างสมาชิกรัฐสภา วิธีดำเนินการจะ เกี่ยวข้องกับการตอบคำถามในลักษณะทั่วไป และการทำงานของส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภา โดยแบ่งคำถาม เป็นกลุ่มใน ๖ หัวข้อ ดังนี้

๑. ความเป็นตัวแทนของรัฐสภา (the representativeness of parliament)
๒. การตรวจสอบฝ่ายบริหารของรัฐสภา (parliamentary oversight over the executive)
๓. ความสามารถในการนิติบัญญัติของรัฐสภา (parliament's legislative capacity)
๔. ความโปร่งใสและความสามารถในการเข้าถึงของรัฐสภา (the transparency and accessibility of parliament)
๕. ภาระรับผิดชอบของรัฐสภา (the accountability of parliament)
๖. ความเกี่ยวข้องของรัฐสภาในนโยบายระหว่างประเทศ (parliament's involvement in international policy)

อย่างไรก็ตาม ชุดเครื่องมือได้ช่วยรัฐสภาในการวิเคราะห์การปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งทำให้เห็นถึง จุดอ่อนส่วนหนึ่งได้ และทำให้เกิดข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาและปรับเปลี่ยน

๒) การเทียบเคียงของสมาคมรัฐสภาแห่งเครือจักรภพสำหรับรัฐสภาในระบบประชาธิปไตย (CPA Benchmarks for Democratic Legislatures) สมาคมรัฐสภาแห่งเครือจักรภพ (The Commonwealth Parliamentary Association)

สมาคมรัฐสภาแห่งเครือจักรภพได้นำเสนอการเทียบเคียงของสมาคมรัฐสภาแห่งเครือจักรภพ สำหรับรัฐสภาในระบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะในการประเมินตนเอง โดยกรอบในการทำงาน ประกอบไปด้วยแนวทางปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตยอย่างมีประสิทธิภาพที่จะช่วยให้รัฐสภาประเมิน ตนเองในรูปแบบและความพยายามที่ทันสมัยซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้รัฐสภาเป็นสถาบันที่มีประสิทธิภาพ และเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น นอกจากนี้ การเทียบเคียงจะยังคงมีประโยชน์สำหรับการทำงานของรัฐบาล เพื่อที่จะสร้างความเป็นอิสระและอำนาจที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล

การเทียบเคียงนี้จะได้แสดงเป็นกฎเกณฑ์แทนที่จะเป็นคำถามและไม่มีระบบในการจัดหมวดหมู่ ของการตอบคำถามการเทียบเคียงนี้ โดยจะแบ่งตัวชี้วัดออกเป็น ๔ กลุ่มหลัก คือ ๑) เรื่องทั่วไป ๒) ระบบของ สภานิติบัญญัติ ๓) หน้าที่ของสภานิติบัญญัติ และ ๔) การประเมินค่าของสภานิติบัญญัติ ซึ่งจะมีหัวข้อย่อยที่อยู่ ในแต่ละหมวดหมู่

สำหรับการประเมินจะนำมาซึ่งการพิจารณาว่ารัฐสภาหรือสภานิติบัญญัติจะสามารถทำหน้าที่ได้ ตามมาตรฐานทั้ง ๘๗ ข้อหรือไม่ และอยู่ในระดับใดจาก ๑ ถึง ๕ ระดับ รวมทั้งนำมาซึ่งการพิจารณาให้ คะแนนว่าขอบข่ายใดที่พิจารณาว่าสำคัญมากกว่าส่วนอื่น ๆ โดยในการประเมินจะได้ให้ประธานรัฐสภา กลุ่ม รัฐบาล สมาชิกพรรคฝ่ายค้าน เลขานุการรัฐสภา และบุคลากร และเพื่อให้มีความเชื่อถือควรมีผู้ประเมินที่ เป็นบุคคลภายนอกที่มีความรู้และเป็นที่น่าเชื่อถือ เช่น ผู้พิพากษา ข้าราชการอาวุโส ทนายความ นักวิชาการ

อดีตสมาชิกรัฐสภา หรือข้าราชการ เป็นผู้ประเมิน อย่างไรก็ตาม ผู้ประเมินที่เป็นบุคคลภายนอกจะได้มีการตกลงกันว่าจะไม่นำผลของการประเมิน ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐสภา

อย่างไรก็ตาม เครื่องจักรภพและสมาคมรัฐสภาแห่งเครื่องจักรภพได้ยอมรับว่าประสบการณ์ แนวคิด และทัศนคติที่แตกต่างกันจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิधिปฏิบัติและนโยบาย ซึ่งส่งเสริมวิธิการใหม่ ๆ ในทุกทิศทาง และยังได้ยอมรับว่าไม่มีรัฐสภาใดที่จะมีวิधिปฏิบัติที่ดีที่สุดในทุก ๆ ขอบข่าย โดยรัฐสภาสามารถที่จะเป็นแหล่งข้อมูลของวิธิการใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ โดยไม่คำนึงถึงอายุและขนาดของรัฐสภานั้น ๆ

๓) การสำรวจของสถาบันส่งเสริมประชาธิปไตยเกี่ยวกับช่องว่างระหว่างอำนาจของรัฐสภาและการปฏิบัติ (National Democratic Institute for International Affairs (NDI) Survey on the Gaps between Parliamentary Power and Practice)

เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจของสถาบันส่งเสริมประชาธิปไตยไม่ได้เป็นการประเมิน แต่เป็นกระบวนการ ในการรวบรวมทัศนคติอย่างง่ายเกี่ยวกับอำนาจของรัฐสภาที่รับรู้ได้และการรับรู้เกี่ยวกับการใช้อำนาจต่าง ๆ ในการปฏิบัติ โดยขนาดของช่องว่างระหว่างอำนาจของรัฐสภาและการปฏิบัติจะแตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับประเด็นที่เฉพาะด้านภายใต้การพิจารณาและตลอดจนแนวทางการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน เช่น การเป็นตัวแทน การบัญญัติกฎหมาย การตรวจสอบ การพิจารณาด้านงบประมาณ และความสามารถของสถาบัน โดยหากมีช่องว่างของอำนาจในการปฏิบัติ น้อย ความพยายามที่จะเพิ่มประสิทธิภาพของรัฐสภา อาจจะเน้นไปที่การปฏิรูปทางด้านกฎหมายและรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตาม หากมีช่องว่างมากควรเน้นไปที่ความต้องการที่จะเพิ่มความเข้มแข็งของรัฐสภา โดยการช่วยรัฐสภาในการใช้อำนาจอย่างเป็นทางการที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในขอบข่ายเฉพาะด้าน

ในการสำรวจนี้จะให้ผู้มีส่วนร่วมในกลุ่มของสมาชิกรัฐสภา บุคลากร และองค์กรทางสังคม ซึ่งได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาและกลุ่มสังคมหรือการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกรัฐสภาและบุคลากรของรัฐสภา โดยสถาบันส่งเสริมประชาธิปไตยจะได้สำรวจแต่ละกลุ่มในแบบเดียวกัน และจะนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้

การสำรวจจะได้ใช้เครื่องมือในการวินิจฉัย เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการทำงานที่เข้มแข็งของรัฐสภา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงรัฐสภาใหม่หรือการปฏิรูปรัฐสภา รวมถึงเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมความช่วยเหลือรัฐสภาในการพัฒนา นอกจากนี้ ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจสามารถใช้เป็นประโยชน์ในการสนับสนุน และช่วยเหลือการปฏิรูปรัฐสภา

การนำเสนอร่างระเบียบวาระการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๓
ณ กรุงเทพมหานคร

สำหรับการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๓ ณ กรุงเทพมหานคร นั้น มีร่างระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

ก) การอภิปรายทั่วไป (General Debate)

หัวข้อที่อาจมีการอภิปราย

- “การประท้วงของสมาชิกรัฐสภา (และผู้เยี่ยมชม) ในช่วงเปิดสมัยประชุมและระเบียบในการรักษาความสงบเรียบร้อย” (Demonstrations of members (and visitors) during sessions and the rules of order) ดำเนินการอภิปรายโดย ดร. Ulrich Schöler รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี

- “การทำงานของคณะกรรมการนอกบริเวณรัฐสภา” (Committee work beyond the precincts of Parliament) ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Marc Bosc รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแคนาดา

ข) การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication)

หัวข้อที่อาจมีการอภิปราย

- “กระบวนการสะท้อนตัวเองทางด้านรัฐสภาในสภาผู้แทนราษฎรของเนเธอร์แลนด์” (The process of parliamentary self-reflection in the House of Representatives of the States General) โดย นาง Jacqueline Biesheuvel-Vermeijden เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเนเธอร์แลนด์

- “ที่ประชุมสภาครึ่งวงกลมในศตวรรษที่ ๒๑” (A hemicycle for the 21st century) โดย นาง Adelina Sá Carvalho อดีตประธานสมาคม ฯ และเลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส

- “บทบาทของเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา” (The role of officers of Parliament) โดย นาย Marc Bosc รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแคนาดา

- ทบทวนกฎของสมาคม

- หัวข้ออภิปรายใหม่และร่างระเบียบวาระการประชุมสำหรับการประชุมสมาคม ฯ ครั้งถัดไป (การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๓ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส)

จัดทำโดย

นางสาวพินิศสรณ์ สิงห์เจริญ

เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๔

กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

ประมวลภาพการประชุมสมัชชาสมาชิกสภาประจำฤดูใบไม้ร่วง ปี ๒๕๕๒

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร และนายสมพล วัฒนคพันธ์ รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร
ในฐานะสมาชิกสมัชชาสมาชิกสภาเข้าร่วมการประชุมสมัชชาสมาชิกสภา (ASGP) ณ นครเจนีวา

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร และนายสมพล วัฒนคพันธ์ รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร
เข้าร่วมการประชุม เรื่อง การประเมินรัฐสภา: วัตถุประสงค์ กระบวนการ ผลที่ได้รับ และผลกระทบ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร นำเสนอ Presentation เรื่อง การเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม สัมัชชาสหภาพรัฐสภา (IPU) ครั้งที่ ๑๒๒ และการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๓ ๒๕๕๓ ณ กรุงเทพมหานคร